

அருள் ஓளி

இதழ் 153

ஆனி 2021

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை. இலங்கை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வியின் 13வது குருபூஜை நிகழ்வு

அருள் ஒளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்

கலாநதி. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்

திரு. ப. சேயோன் அவர்கள்

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை, கிலங்கை.

ஆனி - 2021 மாதமலர்

T.P : 021 321 3151, 021 224 1909

e.mail: thurkaiammantemple@gmail.com

face book: @telligurga

பதிவு இல: ISSN 2362 - 0587

ISBN 978 - 955 - 23 - 0019 - 3

மருத்துவ சமூகத்திற்கு மக்கள் கடன்பட்டவர்களாக விளங்க வேண்டும்.

கொரோனா என்ற கொடிய நோய் உலகின் பல பாகங்களிலும் தொடர்ந்து மக்களை வருத்திவருகின்றது. வசதிபடைத்த நாடுகள் கூட பல இலட்சம் உயிர்களை இழந்து தவிக்கிறது. மிக வசதிகள் குறைந்த எமது நாட்டில் மருத்துவ சமூகம் ஆற்றும் அரிய சேவையை மறக்க முடியாது. குறிப்பாக மருத்துவர்கள், தாதியர்கள், பணியாளர்கள், சுகாதார உத்தியோகத்தர்கள் கூட்டாக ஆற்றும் சேவையால் எம் சமூகம் இந்தளவில் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளது. போதிய மருத்துவ உபகரணங்கள் இல்லாத சூழ்நிலையிலும் இலங்கை முழுவதிலும் இந்நோய் பரவாமல் காப்பதில் மருத்துவ சமூகம் இரவு பகலாக ஆற்றும் தொண்டினை வர்ணிக்க முடியாது. இலங்கை அரசாங்கம் படைத்தரப்பினரையும் பொலிஸாரையும் இச் சேவையில் இணைந்து செயற்பட ஏற்பாடு செய்துள்ளன. பிற நாடுகளோடு ஒப்பிடும் போது எமது நாட்டில் கொரோனா இறப்பு வீதம் குறைவாக இருப்பதற்கு இவர்களின் கூட்டு முயற்சியே காரணமாகும்.

ஆன்மிக ரீதியாக மனிதர்கள் பேணவேண்டிய உயர் தர்மங்களில் ஒன்று நன்றியாய் இருத்தல். இன்று நன்றி மறக்கும் பண்பு எம்மவரிடையே பழக்கமாகிவிட்டது. திருவள்ளுவர் நன்றி என்று ஒரு அதிகாரத்தை படைத்து நன்றி மறவாமையின் மேன்மையை விளக்கினார். மிக உயிருக்கு ஆபத்தான நோயாளிகளோடு தமது உயிரை துச்சம் என மதித்து மருத்துவ சமூகம் இரவு பகலாக ஆற்றும் தொண்டை எவரும் மறக்கக் கூடாது. மருத்துவர் சிலர் கடமை ஊடாக நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்திருக்கிறார்கள். சுகாதார ஊழியர்களின் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் காவல் துறையினரும் நோய்க்கு

இரையாகியுள்ளனர். தினமும் நோயாளரை பரிசீலித்து அவர்கள் வாழும் சூழலை பாதுகாக்க துரித நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் பலர் இச் சேவையின் மேன்மையை உணர்வதாக தெரியவில்லை. பலர் உதாசீனம் செய்கிறார்கள். அத்தியாவசிய தேவை இல்லாமலே தெருக்களில் நடமாடுகிறார்கள். சடங்கு சம்பிரதாயங்களை கட்டுப்படுத்துமாறு கேட்ட போதிலும் பலர் அவற்றை பேண தவறுகிறார்கள். இதனால் இலங்கையில் கொரோனா தாக்கம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

வடபகுதியில் கொரோனா பரிசோதனையை துரிதகதியில் பரிசோதிக்கும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்திற்கும் யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலை ஆய்வு கூட உத்தியோகத்தர்களுக்கும் எம் சமூகம் நன்றிக் கடன்பட்டுள்ளது. அவர்கள் செய்து வரும் பணி பாராட்டுக்குரியது. யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலையில் செயற்கை சுவாசம் கொடுக்க கூடிய வெண்டிலேற்றர் கருவி தட்டுப்பாடாக இருந்த போதும் பலரை நாடி அவற்றை வருவித்து மக்களை காப்பாற்றி வருகின்றனர். இவ் விடயத்தில் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு செயற்படுகின்ற வைத்தியசாலை பணிப்பாளர்கள், வைத்திய நிபுணர்கள் மெச்சத்தக்கவர்கள். ஒரு இயந்திரமே பல இலட்சம் ரூபா பெறுமதியானது. புலம்பெயர் சமூகத்தின் உதவியோடு பல இயந்திரங்களை வருவித்து பணி தொடர்கிறது.

‘எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு’

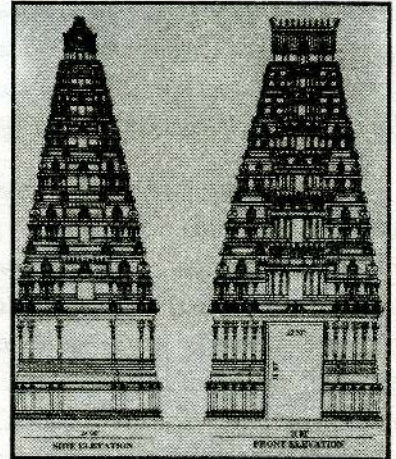
உ

அம்பாள் துணை

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் தலைவாசற் கோபுரத் திருப்பணி

ஸ்ரீ துர்க்கை அம்பாளின் தலைவாசற் கோபுரத் திருப்பணிக்கான அன்பளிப்புக்களை பின்வரும் வங்கிக் கணக்கின் மூலம் செலுத்தலாம். அல்லது தேவஸ்தான அலுவலகத்தில் நேரடியாக வறங்கி பற்றுசீட்டினை பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
இலங்கை வங்கி, சுன்னாகம்.

கணக்கு இலக்கம்: 77683985

ஆன்மிக ஒளி பரப்பி மனித நேயம் போற்றிய அன்னை

செஞ்சொற்செல்வர், கலாநதி. ஆறு. திருமுருகன்
தலைவர், ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை.

சைவசமய வரலாற்றில் மக்களை ஆற்றுப்படுத்தும் உன்னத நிலையமாக ஆலயம் விளங்கியுள்ளது. “கோயில் கில்லாத ஊரில் குடியிருக்கலாகாது” என்பது முதுமொழி. பல நூறு வேந்தர்கள் தம் ஆட்சிக் காலங்களில் கோவில்களைக் கட்டி, கோவில்கள் வாயிலாக பக்தியையும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தையும் வளர்த்துள்ளனர். தென்னாட்டில் பல்லவ மன்னர்கள், சோழ மன்னர்கள் பின் ஆட்சிக்கு வந்த நாயக்கர் மன்னர்கள் வரை எண்ணி நிறைந்த கோயில்களை உருவாக்கி நெறிப்படுத்தினர் சோழ மன்னர்கள் கோயில்களை உருவாக்கியதோடு அவற்றை மக்களின் வழிபாட்டுத் தேவைக்கு

அப்பால் வாழ்வாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் நிலையமாகவும் கோவில்களை நெறிப்படுத்தினர். சோழ மன்னர்கள் பெருங் கோவில்கள் பலவற்றை உருவாக்கியவர்கள். திருமங்கையாழ்வார் திருநிறையூர்ப் பதிகத்தில் “எண்டோள் ஈசற்கு எழில் மாடம் எழுபது செய்து உலகாண்ட திருக்குலத்துவளச் சோழன் சேர்ந்த கோயில்” என்றும் “செம்பியன் கோச்செங்கணான் சேர்ந்த கோயில்” என்றும் அப்பர் சுவாமிகள் “பெருங்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும் பெருங்கோயில் எழுபதினோடெட்டும்” என்றும் கோச்செங்கட் சோழன் மாடக் கோயில்கள் கட்டியதைப் புகழ்ந்து கூறியுள்ளனர். சோழ மன்னர் பாரம்பரியத்தில் உதித்த இராச இராச சோழன் தான் அமைத்த தஞ்சைப் பெருங் கோயிலை முற்று முழுதாகச் சமுதாயத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பிரதான நிலையமாக அமைத்து நெறிப்படுத்தினான்.

கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு சமூகத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் அதிக அக்கறை செலுத்திய சோழமன்னர்கள் கோயில்களில் நெற் களஞ்சியங்களை உருவாக்கி அவற்றில் சேமிக்கப்பட்ட நெல்லை பின் மக்களுக்கு பகிர்ந்தளித்துள்ளனர். வைத்தியம், சோதிடம், தர்க்கம், கலையரங்கம் அனைத்தும் கோயிலில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு மக்கள் பயன் பெற்றனர். தஞ்சைப் பெருங்கோயிலில் தேவாரம் பாடுவோர் 48 பேர்கள், உடுக்கை கொட்டி மத்தளம் வாசிப்போர் இருவர். ஐம்பதின்மருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு முக்குறுணி (6படி) நெல்

கொடுப்பதற்கு நிந்தம் எழுதியதாக கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. திருமாத்தூரில் 16 கண் தெரியாத பொதுமக்களுக்கும் அவர்களுக்கு வழிகாட்டுபவர்களுக்கும் கோவில் அருகே நிலையம் அமைத்துப் பாதுகாத்ததாகக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. இரண்டாம் இராஜ இராஜன் கோயில்களில் நாட்டிய நாடக அரங்கு, சிற்ப ஓவிய காட்சிச்சாலை, ஊராட்சி மன்றம், மருத்துவமனை, மாணவர் விடுதி, ஆதுலர் சாலை, ஆராய்ச்சிக் கல்வி எனப் பல்வேறு சமூகத் தேவைகளை நிறைவேற்ற கோவில்களைப் பயன்படுத்தியமைக்கு பல்வேறு சான்றுகள் உண்டு.

ஈழத்திருநாட்டில் கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு சமூகப்பணியாற்றிய சிறப்பு நீண்ட காலமாக நிலவியுள்ளது. குறிப்பாக கோயில்களைச் சார்ந்த மடங்களில் ஆதரவற்றோர் தங்குவதும் அவர்களுக்கு அன்னதானம் மூலம் ஆதரவளிப்பதும் வழக்கமாக இருந்துள்ளது. மேலும் சில ஆலயங்களில் சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியம் நடைபெற்றுள்ளது. ஆலயங்களில் கல்விப்பணியும் நடைபெற்றுள்ளது.

அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வியும் அவரது சமூக நோக்கும்:

ஈழத்திருநாட்டில் கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு சமூகப்பணியாற்றும் நெறிமுறை பற்றிய நிலையில், கோயில்கள் வெறும் வழிபாட்டு நிலையங்களாக மட்டும் செயற்பட்டு வந்த காலத்தில் தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி ஆலயத்தை சமூக நேசிப்புக்குரிய ஆலயமாக மாற்றியதுடன், ஈழத்து சைவ சமய வளர்ச்சியில் புதியதோர் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர் அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து சைவசமய வளர்ச்சியில் ஒரு வரலாற்று நாயகியாக அம்மையார் திகழ்கிறார். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் நல்லை நகர் நாவலர் பெருமான் அன்னியரால் அழிக்கப்பட்ட சைவசமயத்தை நிலை நாட்ட அரும்பணியாற்றியவர். அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வியும் நாவலர் பெருமான் வழியில் தன்வாழ்வை அர்ப்பணித்து அரும்பணியாற்றினார்.

தேவஸ்தானத்தின் வளர்ச்சிப் பாதை:

1961 ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் ஆலய திருப்பணிச் சபையில் உறுப்பினராக இணைந்து தன் திருத்தொண்டை ஆரம்பித்தார். அருள்மிக்க அம்பாள் ஆலயம் பற்றைகள் நிறைந்த சூழலில் காணப்பட்டது. பொங்கல் விழாக்களும் மானம்பு உற்சவமும் இவ்வாலயத்தில் முக்கியம் பெற்றன. உறுப்பினராகச் சேர்ந்த நாளமுதல் கோவில் வளர்ச்சிக்காக அர்ப்பணிப்புடன் பாடுபட்டார். 1966ஆம் ஆண்டு துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் தனாதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டார். ஆலயத்தை துரிதகதியில் வளர்த்தெடுப்பதற்காக நிதி தேடி வீடு வீடாகச் சென்று எல்லோரையும் அரவணைத்து நிதி திரட்டினார். திருக்கோவில் மிகவும் புனிதம் பெற்றது. ஆலயத்தில் ஆன்மிகச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றி மக்களை ஈர்த்தார். ஆலயத்துக்கு வரும் பக்தர்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரித்தது. மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் உரையாற்றச் சென்ற அன்னை அங்கெல்லாம் துர்க்காதேவியின் பெரும் புகழை எடுத்துரைத்தார். அங்கு வாழும் சைவ மக்களும் ஆலயத் திருப்பணிக்கு அள்ளிக் கொடுத்தனர். அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள், தேவஸ்தானத் தலைவராக விளங்கிய

முன்னாள் மகாஜனாக் கல்லூரி அதிபர் திரு. து. ஜெயரட்ணம் அவர்கள் காலமான பின் 1977இல் துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் பெருந்தலைவர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.

தேவஸ்தானத்தின் பொற்காலம்:

அன்னை தலைவராக பதவியேற்ற நான்முதல் ஆலயத்தின் வளர்ச்சி எழுச்சி பெற்றது எனலாம். 1978ஆம் ஆண்டு அழகான புதிய சித்திரத் தேர் வெள்ளோட்டம் ஓடியது. 1981ஆம் ஆண்டு இராஜகோபுரம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. 1981ல் ஆலய முன்றலில் சைவ சித்தாந்த மாநாடு நடைபெற்றது. இம் மாநாடு கோயிலில் நடைபெற்றமை பாரிய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டது என அம்மா அடிக்கடி கூறுவார்கள். குறிப்பாக ஈழத்து அறிஞர்கள், இந்திய அறிஞர்கள் தெல்லிப்பழையில் சங்கமமாகினர். மாநாட்டில் எதிர்காலச் சமகாலநிலைபற்றிய சிந்தனைகள் ஆராயப்பட்டன. பத்திரிகைகள் துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் மாநாட்டுப் பணி தொடர்பாக ஆசிரியத் தலையங்கம் தீட்டின. கோயில்களில் வான வேடிக்கையும் வீண் ஆரவாரங்களும் செய்வதை விட்டு சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் வழியில் அறிவு பூர்வமாக கோயில்களை நடாத்துங்கள் என ஈழநாடு பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு. என். சபாரட்ணம் எழுதியதை அம்மா நினைவு கூறுவது வழக்கம். தேவஸ்தானத்தில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மாநாட்டுடன் ஆலயத்தின் பொதுப்பணி விரிவு பெற்றது.

துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்:

சைவமாநாடு முடிந்தபின் அமரர். வித்துவான், சி. ஆறுமுகம் (ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி ஆசிரியர்) சிவத்தமிழ்ச்செல்வியை பாராட்டி எழுதிய கடிதத்தில் ஆதரவற்றவர்களை காக்கும் அறச்சாலை உருவாகட்டும் என வாழ்த்தியிருந்தார். அன்னையின் அகத்தில் நீண்ட நாட்களாக எண்ணிய விடுதிச்சாலை உருவாக்கும் திட்டம் புத்துயிர் பெற்றது. 1982ஆம் ஆண்டு துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் என்ற இல்லத்தைத் தோற்றுவித்து கோயிலின் சமூகப்பணியின் மகுடமாக இக் கைங்கரியத்தை துணிந்து நிறைவேற்றினார். அம்பாளுக்கு கிடைக்கும் காணிக்கைகள் ஆதரவற்ற சீவன்களின் பாதுகாப்புக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் எனத் துணிகரமாக முடிவெடுத்தார். அவரது தூயசிந்தனை வீண் போகவில்லை. பல நூறு பெண் பிள்ளைகள் நல்வாழ்வு பெற்றனர். எக்குறையுமின்றி அக்குழந்தைகளை நேசித்தவர் அன்னை. உலகம் முழுவதும் இத்தொண்டு பற்றிய செய்தி பரவியது. துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்துக்கு பலரும் அன்பளிப்புகளைச் செலுத்தினர். அன்னை அகமகிழ்ந்தார். இன்று மகளிர் இல்லம் வெள்ளிவிழாக் கண்டு பலரை வாழ்வித்து வரலாற்றுப் பெருமையோடு தொடர்கிறது.

ஆலய நிதியில் நோயாளருக்கு உதவுதல்:

அம்பாளின் மீளா அடியவர்கள் வழங்கிய காணிக்கையில் ஆலயத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றிய அன்னை அவர்கள், அதே வேளையில் நோயாளர்கள் நேசிப்பில் அக்கறை செலுத்தினார்கள். குறிப்பாக புற்றுநோயில் வருந்தியவர்கள் கொழும்புக்கு சிகிச்சைக்கு செல்வதற்கு உதவி கேட்ட

போதெல்லாம் நிதி உதவி செய்து ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறி வழியனுப்பி வைத்தார்கள். இதய சத்திரசிகிச்சைக்குரியவர்கள் வைத்தியசாலை அத்தாட்சியுடன் வந்தவேளை யெல்லாம் அவர்களை வெறுங்கையோடு அனுப்பியது கிடையாது. அவர்களுக்கு ஏற்ற நிதியை வழங்கி உதவினார்கள். போரின் அளர்த்தங்களால் கால்கள் இழந்து துன்பப்பட்டவர்களுக்கு உதவும் வகையில் ஜெயப்பூர் செயற்கை கால் நிறுவனத்தின் செயற்கை கால் பொருத்தும் பணிக்கு உதவினார்கள். கடவுளின் பெயரால் ஊனமுற்றவர்க்கு உதவுவது உத்தமப்பணி என்பதனை அம்மா பலருக்கு விளங்க வழி செய்தார்.

வைத்தியசாலைகளுக்கு உதவி:

தேய்வத்தின் பெயரால் மக்களின் உடற்பிணி போக்கும் வைத்தியசாலைக்கு தேவஸ்தானத்தின் பெயரில் உதவ வேண்டும் என்பது அம்மா இறக்கும் வரை எமக்கு எடுத்துரைத்த உன்னத பணியாகும். அன்னை அவர்கள் 1983 ஆம் ஆண்டு யாழ் போதனா வைத்தியசாலைக்கு ரூபா ஐம்பதினாயிரம் வழங்கி அவசர சிகிச்சைப் பிரிவின் அவசர தேவைக்கு பயன்படுத்துமாறு பணித்தார். இதனால் பல நோயாளிகள் பயன்பெற்றனர். 1984 ஆம் ஆண்டு ஆலயத்திற்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ள தெல்லிப்பழை கூட்டுறவு வைத்தியசாலையின் பிரதான வாட்டைப் பொறுப்பேற்று ரூபா நாற்பதாயிரம் செலவில் தேவஸ்தானத்தின் பெயரில் புனர்நிர்மாணம் செய்தார். இப்புண்ணிய பணி பலரது பாராட்டை தேவஸ்தானத்துக்குத் தேடிக்கொடுத்தது. இதனைத் தொடர்ந்து வைத்தியசாலைகள் உதவி கோரும் போதெல்லாம் தேவஸ்தானம் பல்வேறு உதவிகளைச் செய்ய அன்னை வித்திட்டார். 1996 ஆம் ஆண்டு சுகவீனம் காரணமாக யாழ். போதனா வைத்தியசாலையில் மூன்று நாட்கள் அன்னை தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வேளை அம்மையார் தங்கியிருந்த பகுதிக்கு அருகே சிறுவர்கள் பிரிவும் செயற்பட்டது. 1995 இடப்பெயர்வில் யாழ். போதனை வைத்தியசாலை பலவற்றை இழந்திருந்தது. 1996 ஆம் ஆண்டு மீளவும் மக்கள் வந்து சேர்ந்தபோது யாழ். போதனா வைத்தியசாலையை இயக்க பலரது உதவி தேவைப்பட்டது. இந்நிலையில் வைத்திய கலாநிதி செல்வி. நவமலர் கனகரத்தினம் யாழ். போதனா வைத்தியசாலையின் பணியாளராக விளங்கினார். அவர் கேட்ட உதவிகளை தேவஸ்தானத்தின் பெயரில் அன்னை உதவினார். இக் காலப்பகுதியில் வாட்டில் இருந்த அன்னை விடயத்தை அவதானித்து இருந்தார். சக்கர் என்று அழைக்கப்படும் சளி வெளியேற்றும் இயந்திரம் வைத்தியசாலையில் பெரும் தட்டுப்பாடு. தன் அருகே ஒரு நோயாளிக்கு பொருத்தப்பட்ட இந்த இயந்திரம் திடீரெனக் கழற்றப்பட்டு சிறுவர் பகுதியில் சிறுவனுக்கு அவசரமாக பொருத்தப்பட்டது. இயந்திர தட்டுப்பாட்டால் மாறி மாறி நோயாளருக்கு பொருத்தும் நிகழ்ச்சியை அன்னை அவதானித்தார். அன்று வைத்தியசாலையில் அன்னையைப் பார்க்கச் சென்ற எனக்கு அடுத்தவாரம் தனது பிறந்ததினத்துக்கு எவ்வாடம்பரமும் வேண்டாம். பிறந்தநாள் அறநிதிய வட்டிப் பணத்தில் சளி வெளியேற்றும் இயந்திரம் ஒன்று வாங்கி சிறுவர் பகுதிக்கு உடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார். இப்பணி 1997 ஜனவரி 7ஆம் திகதி நிறைவேற்றப்பட்டது. இக் கைங்கரியங்கள் அன்றைய சூழலில் பெரிதும் போற்றப்பட்டது.

பிரேத வண்டில் அன்பளிப்பு:

பொதுவாக திருக்கோயில் திருப்பணிகளில் எத்தனையோ ரதங்களை வாசகனங்களைச் செய்வது வழக்கம். ஆனால் யாழ். குடாநாட்டில் ஒரு கோயில் பிரேத வண்டினை கோயிலின் பெயரால் செய்த கைங்கரியம் தனித்துவமானது. யாழ். போதனா வைத்தியசாலை சந்தித்த இடப்பெயர்வு பல்வேறு அவசிய தேவைகளை இழக்க நேரிட்டது. 1996ல் வைத்தியசாலை குடாநாட்டில் இயங்கிய வேளை உரிமை கோரப்படாத உடல்கள் யாழ். போதனா வைத்தியசாலையில் அதிகரித்தது. குறிப்பாக போராளிகள் மறைந்திருந்து குடாநாட்டில் சண்டையிட்ட காலம். தினமும் உடல்கள் உரிமை கோரப்படாமல் வைத்தியசாலையில் தேங்கும். இருவாரங்கள் காத்திருந்து விட்டு பண்ணைப் பகுதியில் வைத்தியசாலைச் சமூகம் கொண்டு போய் அடக்கம் செய்யும் வழக்கம் தொடர்ந்தது. இவ்வேளை உடம்பைக் கொண்டு போவதற்கு முடிய வண்டில் இல்லை. திறந்த தள்ளுவண்டியில் தலையைப் போர்த்த வண்ணமாக ஊழியர்கள் தள்ளிக் கொண்டு போவார்கள். பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி பிரசுரிக்கப்பட்டது. “திறந்த வண்டியில் பிரேதம், காகங்கள் தொத்துகின்றன. ஊழியர்கள் களைத்துப் போய் ஒரு கரையில் ஓய்வெடுக்கின்றனர்.” இத்துன்பகரமான செய்தியைப் படித்த அன்னை அவர்கள் அன்றே எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்- இறந்தவரைக் கௌரவமாகக் கொண்டு செல்ல, முடிய வண்டி எவ்வளவு செலவானாலும் தேவஸ்தானத்தால் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு. மறுநாளே புறமோட்டோர்ஸ் நிறுவனத்தில் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு மிக நேர்த்தியான பிரேத வண்டில் உருவாக்கப்பட்டு யாழ். போதனா வைத்தியசாலைக்கு வழங்கப்பட்டது. இக் கைங்கரியம் ஆலயத்தின் பெயரால் பலரும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாதபடி இன்றும் பேசப்பட்டு வருகிறது.

யாழ். பல்கலைக்கழகத்துக்கு தேவஸ்தானத்தின் நன்கொடை:

யாழ். பல்கலைக்கழகம் திறக்கப்பட்ட அன்று உரையாற்றிய பிரமுகர்களில் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அன்னையும் ஒருவர். பல்கலைக்கழகம் எம்மகளின் சொத்து என அவர் என்றும் போற்றுவார்.

1984ஆம் ஆண்டு சைவசித்தாந்ததுறையில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்ட அன்னை ரூபா ஐம்பதாயிம் தேவஸ்தான அறக்கட்டளையினை உருவாக்கி யாழ். பல்கலைக்கழகத்துக்கு வழங்கினார். சைவசித்தாந்தத்துறையில் சிறப்புறும் மாணவருக்கு தேவஸ்தானத்தின் பெயரில் சிறப்புக் கௌரவம் செய்யுமாறு பணித்தார். 1999ஆம் ஆண்டு யாழ். பல்கலைக்கழக மருத்துவப்பீடத்துகக்கு ரூபா ஐம்பதினாயிரம் வழங்கப்பட்டு அவசர தேவைகளை பூர்த்தி செய்யுமாறு பணித்தார். யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் பண்ணிசைத்துறையை ஆரம்பிக்குமாறு வேண்டுகல் செய்த அன்னை பண்ணிசைத் துறைக்கும் ஓர் அறக்கட்டளைனை பல்கலைக்கழகத்துக்கு வழங்கினார். ஆண்டு தோறும் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கும் வறுமைகுட்பட்ட மாணவர்களுக்கு மாதா மாதம் ரூபா ஆயிரம் வீதம் பல மாணவருக்கு தேவஸ்தானத்தின் உதவி நன்கொடை வழங்கும் திட்டத்தை உருவாக்கி உதவினார். இன்றும் அப்பணி தொடர்கிறது. பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள் வெளியிட்ட பல்வேறு நூல்களை தேவஸ்தானம் பிரதிகள் பெற்றுப் பின் பலருக்கு உதவ அம்மையார் வசதிகள் செய்தார்.

திருமகள் அச்சகமும் நூல் வெளியீடும்:

நல்லை நகர் நாவலர் பெருமான் ஆற்றிய சமயப் பணிகள் நூற்பதிப்புப்பணி காலங்கடந்தும் போற்றப்படுகின்ற உன்னத பணி. அச்ச இயந்திரம் இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வந்த அமுத்தகம் உருவாக்கி ஏட்டில் அருகிக் கொண்டு இருந்த நூல்களை அச்சில் பதிப்பித்து காப்பாற்றிய சிறப்பு மறக்க இயலாது. இவ்விடயம் தொடர்பாக அம்மையார் அவர்கள் தனது நாவலர் பெருமான் பற்றிய சொற்பொழிவுகளில் உருக்கமாகப் பேசுவார்கள். 1989ஆம் ஆண்டு பழம் பெரும் அச்சப் பதிவு நிறுவனமான சுன்னாகம் திருமகள் அமுத்தகம் விலைப்பட்டபோது அதனை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் கொள்வனவு செய்ய அம்மையார் வித்திட்டார். அன்றுமுதல் பல நூல்கள் தேவஸ்தானத்தால் வெளியிடப் பெற்றுப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

அகதிகள் வாழ்வில் ஆலயம்:

ஈழத்தமிழர் வாழ்வில் அல்லறப்பட்டு அகதிகளாக இடம் பெயர்தல் என்பது சர்வசாதாரணமாகி விட்டது. எத்தனை தடவைகள் அப்பாவி மக்கள் அலைந்த வண்ணமாகவுள்ளனர். இந்நிலையில் அகதிகள் என்ற அவலநிலை தொடங்கிய நாள் முதல் துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் பொதுமக்களுக்கு உதவுவதற்கு பின்நிற்கவில்லை. அன்னையின் அரவணைப்பில் பல தடவைகள் துர்க்கை அம்மன் கோவிலில் அகதிகள் பராமரிக்கப்பட்டனர். இந்திய இராணுவ நடவடிக்கையின்போது ஆயிரக்கணக்கான அகதிகள் தேவஸ்தானத்தில் தஞ்சமடைந்தனர். அவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து உறங்க இடம் கொடுத்து பிரசவ வேதனையில் துடித்த தாய்மார்களுக்கு நேசக்கரம் நீட்டி, கோயிலில் பிரசவம் நடந்தபோது அவர்களுக்கு எல்லாம் தாயாக நின்று அன்பு செய்தார். பலர் கோயில்களை பூசைக்கு மட்டும் என மட்டுப்படுத்திய காலத்தில் அல்லறப்பட்டு வரும் அகதிகளுக்காக அகலத்திறந்த கோயிலாக துர்க்காதேவி ஆலயத்தை கருணையோடு நெறிப்படுத்தியவர் அன்னை. அகதிகள் புனர்வாழ்வுக்காக தேவஸ்தானம் பல்வேறு நன்கொடைகளைக் காலத்துக்குக் காலம் வழங்கியது.

அந்தணர்களை நேசித்த அம்மையார்:

சிவாசாரியார்கள் சிறக்கவேண்டும் என்பதில் மிகவும் அக்கறையுடையவர் அன்னை அவர்கள். துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் குருகுலத்தை உருவாக்கி சிவாசார்ய பாரம்பரியம் காக்க முற்பட்டவர். அவர் உருவாக்கிய குருகுலத்தில் கற்றவரே இன்றும் ஆலயத்தின் பிரதான குருவாகப் பணியாற்றும் சிவஸ்ரீ. அகிலேஸ்வரக் குருக்கள். சிவாசாரியார்கள் நிறைவாக வாழ்வதற்கு ஆலய வீதியில் தேவஸ்தானத்தால் வீடுகள் அமைத்துக் கொடுத்தார். எவ்வேளையும் சிவாசாரியார்கள் உதவி கேட்டு வந்தால் உடன் உதவுவார்.

1995 இடப்பெயர்வில் தென்மராட்சி, வடமராட்சியில் அந்தணர்கள் மிகவும் அவலப்படுவது கண்டு அந்தணர்க்கு உதவுவதற்கு ஒரு சபையை உருவாக்கினார். இடம் பெயர்ந்த இந்துக் குருமார் நலநோம்பு அமைப்பில் ஊடாக அல்லறப்பட்ட சிவாசாரியார்களுக்கு உதவினார். அம்மையார் உசன் கந்தசாமி கோவில் அருகே துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் பிரதமகுரு சிவஸ்ரீ. சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்

வீட்டில் தங்கியிருந்தார். அச்சுமூலில் நாடிவந்த சிவாசாரியர்களுக்கு தாராளமாக தேவஸ்தானத்தால் உதவினார். தனது பிறந்த நாளில் 1996 ஜனவரி 7ஆம் திகதி 250 சிவாசாரியர்களுக்கு நிதி வழங்கி அவர்கள் துயரைப் போக்கினார். அவர் செய்த இப்பணியை சிவாசாரியச் சமூகம் என்றும் போற்றுவர்.

கல்வி நிதி:

எந்தவொரு திருக்கோவில்களும் சிந்திக்காத விடயங்களை அம்மையார் சிந்தித்து செயல் வடிவம் கொடுப்பார். பல ஏழைப் பிள்ளைகளின் கல்விக்கு பாடசாலை கற்றல் உபகரணங்களை மாதந்தோறும் வழங்கும் கைங்கரியத்தை தேவஸ்தானத்தில் ஏற்படுத்தினார். இதனால் பல ஊர் ஏழை மாணவர்கள் பயன் பெற்று வருகின்றனர்.

பாடசாலைகளுக்கு நிதி உதவி:

தேவஸ்தானத்தின் பெயரில் ஒவ்வொரு மாதமும் சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபா அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதில் பெரும் பகுதி பாடசாலைகளின் பரிசளிப்பு விழாவுக்கான நன்கொடை, விளையாட்டுப் போட்டிக்கான நன்கொடை என்பவற்றுக்கு கணிசமான தொகை வழங்கப்பட்டுவருகிறது. இதனை தோற்றுவித்து எம் மண்ணில் கல்விச் செல்வம் நிலைக்க கோயில் உதவுவது கடமை என நிலைநாட்டியவர் அன்னை. பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கும் ஏழை மாணவர்கள் சிலருக்கு மாதா மாதம் உதவும் திட்டமும் அன்னையால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

விதைவைப் பெண்கள், மற்றும் உதவியற்ற பெண்களுக்கான உதவி:

இளம் வயதில் கணவரை இழந்து குடும்பச் சமையோடு வாழும் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு மாதா மாதம் உதவி வழங்கும் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும் கணவரால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கும் உதவிக்கரம் நீட்டும் திட்டங்கள் தொடர்ந்து தேவஸ்தானத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அன்னதானப் பணி:

துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் செவ்வாய், வெள்ளி நாள்களிலும், நல்லூர் ஸ்ரீ துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் வெள்ளிதோறும் தேவஸ்தானம் அன்னதானம் வழங்கும் திட்டத்தை அன்னை அவர்கள் தோற்றுவித்தார்கள். ஒரு மனிதன் போதும் என்று சொல்லக்கூடிய நிகழ்வு நிறைவாகச் சாப்பாடு வழங்கும்போது மட்டுமே என அன்னை அவர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்கள். அன்னதானம் வழங்கும் ஒவ்வொரு வேளையும் அவ்விடத்தில் வந்து நின்று கண் காணிப்பார்கள் நிலத்தில் இருக்கமுடியாத மூத்தோரைக் கண்டால் கதிரையில் இருத்தி உணவு பரிமாறுமாறு கட்டளையிடுவார்கள். இறக்கும்வரை அன்னதானம் வழங்கும் ஆலய அன்னசத்திர மண்டபத்தில் நின்று ஆற்றுப்படுத்தியவர் அன்னை. கோவில் பணத்தில் ஒருவரது பசிபோக்குவதும் முதன்மையான தர்மம் எனச் சொல்லி முக்கியத்துவம் கொடுப்பார். நல்லூர் உற்சவகாலத்தில் இருபத்துநான்கு நாட்களும் அடியார்களுக்கு அன்னதானம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார். இராமகிருஷ்ண

மிஷனால் கோயிலுக்கு வழங்கிய பெரும் கிடாரம் “அன்னபூரணி” என்று பெயர் குட்டிப் பாதுகாத்தார். அக்கிடாரத்துக்கு திருநீறு சாத்தி தேங்காய் உடைத்து அடுப்பேற்றும் காட்சியை அகமகிழ்ந்து முக்கிய வைபவமாக நெறிப்படுத்தினார். அன்னதானத்தின் போது ஒரேநேரம் பலர் சாப்பிட வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக 101 அடி நீளத்தில் அன்னசத்திரம் அமைப்பித்தார். இத்தகைய பொதுச்சிந்தனைகள் அம்மையாரின் அற்புதத் திட்டங்கள் எனலாம்.

அறநெறிப் பாடசாலைத் திட்டம்:

தேவஸ்தான வீதியிலுள்ள சரஸ்வதி மண்டபத்தின் சுற்றாடலில் வசிக்கும் மாணவர்கள் அறச்சிந்தனைகளைக் கற்க தேவஸ்தானம் ஊடாக ஏற்பாடு செய்தார். மாணவர்களுக்கு உடை, வகுப்பு நாள்களில் சிற்றுண்டி, தேநீர் வசதிகள் செய்து கொடுத்து ஊக்குவித்தார்.

சமூகத்தை நெறிப்படுத்தும் நற்சிந்தனை:

வாரந்தோறும் ஆலயத்தில் காலை, மாலை நேரங்களில் சைவ நற்சிந்தனைக்கும் கூட்டுப் பிரார்த்தனைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். நற்சிந்தனைகளுடாக சமயம் மட்டுமல்ல சமூகத்தில் நாம் எவ்வாறு அறநெறியில் வாழவேண்டும் என்பதை காலந் தவறாது போதித்தல் ஒவ்வொரு கோயில்களுக்கும் பிரதான கடமையாக கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறுவார். மக்களுக்கு நல்வாழ்வுக்கான கருத்துக்கள் எடுத்துரைக்க வேண்டும் என அம்மையார் அறை கூவல் விடுத்தார். சில ஆலயங்கள் அம்மையார் வழியைப் பின்பற்றின.

இறுதிக்கிரகைகளுக்கு உதவுதல்:

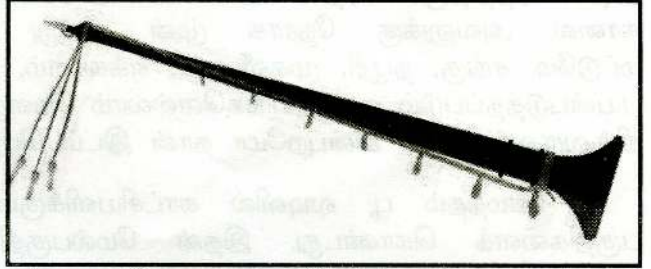
பல ஏழைகளின் மரணவீட்டு அந்திமக் கடமைகளுக்கு தேவஸ்தானம் உதவ அம்மையார் வழியேற்படுத்தினார். இத்தகைய கடமையை யாரும் நினைத்துப் பார்க்கமாட்டார்கள். இதுமட்டுமன்றி பல தடவைகள் மயானங்களின் புனர்நிர்மாணத்துக்கு கோவிலின் பெயரால் உதவினார். இப்பணி என்பது சமூக நேசிப்பின் உச்சநிலையின் அடையாளங்கள் எனலாம்.

ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டு தெய்வத்திருமகள் அன்னை ஆற்றிய சமூகப்பணிகள் எல்லையற்றன. எவ்வளவோ விடயங்களை இங்கு குறிப்பிட்டமைக்கு அப்பாலும் அம்மையார் செய்தார்கள். கோவிலுக்கு அன்பளிப்பாகக் கிடைத்த பொருட்கள், கோவில் தேவைக்கு அப்பால் பயனற்று இருப்பதை விட, இல்லாத கோவிலுக்கு கொடுத்தல் மிக நன்று எனக் கூறி பொருட்களைப் பகிர்வார். இதுபோலவே சமூகத்தின் தேவையை நிறைவு செய்ய தெய்வத்தின் பெயரால் ஆக்கபூர்வமான பணிகளாற்றி உலகளாவிய ரீதியில் தன்னிகரில்லாத தலைவியாக, ஆளுமை மிக்க ஆன்மிக வழிகாட்டியாக விளங்கிய அன்னை சாதாரண ஆத்மா அல்ல- தெய்வீக ஆத்மா. அவர் எமக்குத்த நல் வாழ்வை நாம் தொடர்வதே அவர்களுக்கு நாம் செய்யும் நன்றிக்கடன். எனவே ஆலயங்களை நிர்வகிப்பவர்கள் அன்னையின் நெறியைப் பின்பற்றுவார்களாயின் இவ்வையகம் நல்ல வண்ணம் வாழும்.

(நன்றி: தெய்வத்திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும்)

நாதஸ்வரம்

“நாதஸ்வரம்” என்ற வட மொழிச் சொல்லினால் நாம் வழங்கும் தமிழருக்கே உரித்தான சிறப்பான இசைக்கருவி “வங்கியம்” என்று பழங்காலத்தில் வழங்கப்பட்டது. சிலப்பதிகாரத்தில் அரங்கேற்றக் காதையில் இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடும் வங்கியம் நாதஸ்வரமே என உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் விளக்குகிறார். தமிழ்நாட்டில் இலங்கையில், தமிழர் கலாசாரத்தில் மிகவும் புகழ் பெற்ற இசைக் கருவியாக விளங்குவது நாதஸ்வர இசைக்கருவியாகும். தமிழக மக்கள் பெருமையோடு சொந்தம் பாராட்டுகிற வாத்தியமான நாதஸ்வரம் திருவிழாக்களிலும், திருமண வைபவங்களிலும், திருக்கோயில் வழிபாடுகளிலும், இறைவனின் திருவீதி உலாக்களிலும், உறுமி மேளம், நையாண்டி மேளம் போன்ற கிராமிய இசை நிகழ்ச்சிகளிலும் மிகவும் சிறப்பாக இசைக்கப்படுகிறது. இது “இராஜவாத்தியம்” என்றும், “மங்களகரமான வாத்தியம்” என்றும் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழர்கள் கொண்டாடும்

விழாக்கள் யாவற்றிலும் நாதஸ்வர இசையைக் கேட்கலாம். நாதஸ்வரம் துளைக்கருவி வகையைச் சேர்ந்த ஓர் இசைக் கருவியாகும். இது நாதஸ்வரம், நாதசரம், நாகசரம், நாகஸ்வரம், நாயனம் என்று பலவாறு அழைக்கப்படுவது உண்டு.

தெய்வீகமான கர்நாடக இசையை இன்றளவும் பட்டிதொட்டி முதல் இசைவிழா வரையும் போற்றிக் காப்பவர்கள் நாகஸ்வரக் கலைஞர்களே. காற்றிசைக்கருவி வகையைச் சார்ந்த இந்த “நாகஸ்வரம்” மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் தினசரி இடம்பெறும் வகையில் மிகவும் சிறப்பாக இசைக்கப்படுகின்றது. இது திறந்த வெளியில் இசைப்பதற்கு மிகவும் ஏற்ற கருவி. நெடுந்தூரம் வரையில் இதன் ஓசையைக் கேட்கலாம். நாதஸ்வரம் என்றும், நாகசரம் என்றும் அழைக்கப்படும் இக்கருவி பொதுவாக ஆச்சா மரத்தினால் நரசிங்கன் பேட்டை, தேரெழுந்தூர், வாஞ்சூர், திருவானைக்காவல் போன்ற ஊர்களில் அதற்கெனவுள்ள ஆச்சாரிகளால் மிகவும் சிறப்பாகச் செய்யப்படுகிறது. ஆச்சா மரத்தைவிட ரோஸ்வுட், பூவரசு, பலாமரம், கருங்காலி, சந்தனம் போன்ற மரங்களாலும் செய்யப்படுகின்றன.

யானைத் தந்தத்தாலும், உலோகமாகிய வெண்கலத்தாலும் கூட நாதஸ்வரம் செய்யலாம் என்பது நாவலரின் கருத்து. வெள்ளி, தங்கத்தினாலும் அபூர்வமாக அக்கருவி செய்யப்பட்டது. ஆண்டாங்கோயில் வீராசாமி பிள்ளை பொன்னால் ஆன நாதஸ்வரம் வைத்திருந்தார். ஆழ்வார் திருநகரி, திருவாரூர், கும்பகோணம், கும்பேசுவரர் கோயில்களில் கருங்கல்லில் செய்யப்பட்ட நாகஸ்வரங்கள் இன்றும்

வாசிக்கப்படுகின்றன. தற்கால நாதஸ்வரங்கள் செங்கருங்காலி எனப்படும் ஆச்சா மரத்தினால் செய்யப்படுகின்றன. மரத்தின் வயது நாற்பத்திரண்டு எனில் உத்தமம். இசைக் கருவி செய்யக் குறிப்பிட்ட ஒரு மரம் உகந்ததா என எளிய சோதனை ஒன்றினால் அறியலாம். மரத்தை லேசாகச் சீவி நெருப்பில் காட்டினால் தீபம் போல எரிய வேண்டும். கருகினால் அது கருவி செய்ய ஏற்றதல்ல.

ஏழு விரல்களினால் வாசிக்கப்படுவதால் “ஏழில்” என்றழைக்கப்படும் நாதஸ்வரத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் நூல்களிலும் கல்வெட்டுக்களிலும் விரவிக் காணப்படுகின்றன. பதினோராம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த “சிங்கிராஜ புராண”த்தில் நாதஸ்வரம் பற்றிய விபரங்கள் காணக்கிடக்கின்றன.

பதினான்காம் நூற்றாண்டிலும் அதன் பின்னும் அடிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுகளிலும் எழுதப்பட்ட செப்பேடுகளிலும் நாதஸ்வரக் கலைஞர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பரிசில்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இருக்கின்றன. குழல் கருவிகளில் நாதஸ்வரத்திற்குப் பிரதான இடம் உண்டு. கோவில்களில் இறைவன் புறப்படும் காலை அவனுக்கு நேராக முன் நின்று வாசிக்கப்படுவது நாதஸ்வரம் மட்டுமே. சங்கு, நபூரி, முகவீணை, எக்காளம், திருச்சின்னம் என்ற கோவிலில் பயன்படுத்தப்படும் வாத்தியங்களெல்லாம் மேளத்துக்குப் பின்புறமோ இறைவன் திருவுருவத்திற்குப் பின்புறமோ தான் இடம் பெறுகின்றன.

ஊமத்தம் பூ வடிவில் காட்சியளிக்கும் இந்த நாதஸ்வரம் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது. இதன் மேல்பகுதி “உளவு” அல்லது “உடல்” என்றும், கீழ்ப்பகுதி “அணைசு” அல்லது “அணசு” என்றும் அழைக்கப்படும். நாகசுரத்தில் வாசிப்பதற்காக ஏழு விரல் துளைகளை அமைத்திருப்பர். இதற்கு “சப்தஸ்வரங்கள்” என்று பெயர். இதில் எட்டாவதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற துளைக்கு “பிரம்மசுரம்” என்று பெயர். நாகசுரத்தில் செலுத்தப்படும் கூடுதலான காற்று இதன் வழியாகத்தான் வெளியேறும்.

நாகஸ்வரத்தின் நீளம் பலவாறாக இருக்கும். மிகப் பழங்காலத்தில் 18.25 அங்குல நீளமாக இருந்தது (சுருதி 4.5 கட்டை). பல மாறுதல்களுக்குப்பின் 1941-ம் ஆண்டில் திருவாவடுதுறை டி.என். இராஜரத்தினம்பிள்ளை அவர்கள் முயற்சிகள் பல மேற்கொண்டு 34.5 அங்குல நீளமும் 2 கட்டை சுருதியும் கொண்ட நாகஸ்வரத்தைக் கொண்டுவந்தார். இதை பாரி நாகஸ்வரம் என்பர். நீளம் குறைந்த நாகஸ்வரம் திமிரி எனப்படும். நீளம் குறைந்தால் ஒலி உரத்து எழும். சுருதி அதிகம். நீளம் அதிகமாக இருந்தால் சுருதி குறைவாக இருக்கும்.

ரெங்கநாத ஆசாரி தயாரித்து அளித்த பாரி நாகசுரத்தில் மட்டும்தான் சுத்தமத்திமம் சுத்தமாகப் பேசும் எனவும் அவரை அரசாங்கம் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றும் டி. என். ராஜரத்தினம் தன் கைப்பட எழுதிய கடிதத்தில் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். நாகசுரக் கருவிகளை நரசிங்கம்பேட்டையில் உள்ள மறைந்த ரெங்கநாத ஆசாரியின் உறவினர்களான 5 குடும்பத்தினர் மட்டும்தான் செய்து வருகின்றனர்.

இருப்பினும் மத்திய மாநில அரசுகள் வழங்கும் கைவினைஞர்களுக்கான விருதுகள் இன்றளவும் இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதில்லை என வேதனையுடன் ஆனி மாத மலர் 2021

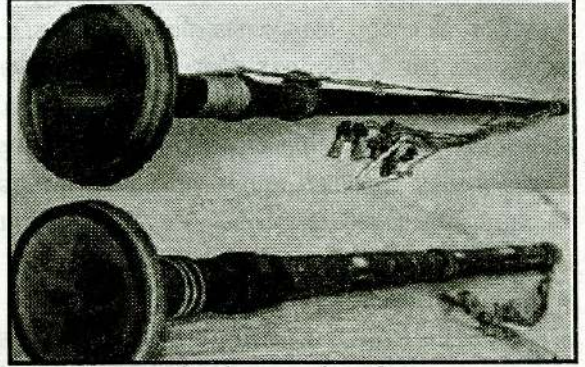
தெரிவிக்கிறார் ரெங்கநாத ஆசாரியாரின் மகன் செல்வராஜ். நாகஸ்வரத்தில் காற்றை உட்செலுத்தி ஊதுவதற்கு உதவுவது “சீவாளி” (ஜீவஒலி). காவிடிக் கரையில் விளையும் கொருக்கன் புல்லைப் பலவழிகளில் பதனீட்டு சீவாளியைச் செய்வர். திருவாவடுதுறை, திருவீழிமிழலை, திருவிடைமருதூர் போன்ற ஊர்களில் சீவாளி செய்யப்படுகின்றன. நாகசுரத்திற்கு சுருதி வாத்தியமாக அண்மைக்காலம்வரை “ஒத்து நாகசுரத்தையே” பயன்படுத்தி வந்தனர். இதுவும் நாகசுரம் வடிவிலேயே 2.5 அடி நீளத்தில் மெல்லியதாக இருக்கும். விரல் துளைகள் இதில் இருக்காது. ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களில் வாசிக்கப்படும் நாகஸ்வரம் நீளம் குறைந்தவை (ஐந்து கட்டை). இவைகளின் சீவாளி பனைஓலையால் செய்யப்பட்டவை. அனசு என்ற அடிப்பாகம் பித்தளையாலானது. கோயில் பூசைகளிலும், திருவிழாக்களிலும் நாகஸ்வர இசை முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. திருவீதியுலாவில் இறைவனின் புறப்பாட்டிற்கு முன்பாக தவிலில் “அலாரிப்பு” வாசிக்கப்படும். இது “கண்ட நடையில்” அமைந்த சொற்கோவையாக இருக்கும். இதனைத் தொடர்ந்து நாகசுரத்தில் “கம்பீரநாட்டையும் அதன்பின் “மல்லாரி” ராகமும் வாசிக்கப்படும். இந்த மல்லாரியை வாசித்தவுடனேயே வெகு தூரத்திலிருப்போரும் கூட திருக்கோயிலில் சுவாமி புறப்பாடு நடைபெறுகின்றதென்பதை அறிந்து கொள்வர். இத்தகைய மல்லாரி பல வகைப்படும். தேர்த்திருவிழாவின் பொழுது “தேர் மல்லாரி”யும், சுவாமி புறப்படும் பொழுது அலங்கார மண்டபத்திலிருந்து யாகசாலைக்கு வரும்வரையிலும் “பெரிய மல்லாரி”யும் வாசிக்கப்படும்.

இறைவன் யாகசாலைக்கு வந்ததும் தவிலும், தாளமும் இன்றி நாகசுரத்தில் காப்பி, கானடா, கேதாரகௌளை போன்ற ராகங்கள் வாசிக்கப்படும். யாகசாலையிலிருந்து கோபுரவாசல் வழியாக சுவாமி வெளியில் வரும்பொழுது “திரிபுடை தாளத்து மல்லாரி” வாசிக்கப்படும். பின்பு கோபுர வாசலில் தீபாராதனை முடிந்ததும், அந்தந்தத் தெய்வங்களுக்குரிய “சின்ன மல்லாரி” வாசிக்கப்படும். அதன்பின்பு காம்போதி, சங்கராபரணம், பைரவி, சக்கரவாகம் போன்ற ராகங்களில் ராக ஆலாபனை நடைபெறும். இந்த ராக ஆலாபனை கிழக்கு வீதியிலும், மேற்கு வீதியில் பாதி வரையும் நடக்கும். அதன் பிறகு ரத்தி மேளமும், ஆறுகாலத்தில் பல்லவியும் வாசிக்கப்படும். இவ்வாறு கீழ் வீதியின் நடுப்பகுதி வரையிலும் பல்லவி, சுரப்பிரஸ்தாரம், ராகமாலிகை என்று வாசிக்கப்படும். பின்பு கோபுர வாசலை அடைந்ததும் பதம், தேவாரம் முதலிய பாடல்கள் வாசிக்கப்படும். தற்காலத்தில் இந்தப் பழைய மரபில் சில மாற்றங்கள் உள்ளன. மல்லாரி முடிந்த பின்பு “வரணம்” என்ற இசை வகையும், பின்பு சுவாமி கிழக்கு வாசலுக்கு வரும் பொழுது கீர்த்தனை, பதம், ஜாவளி, தில்லானா, காவடிச் சிந்து போன்ற இசை வகைகளையும் வாசித்து வருகின்றனர்.

வீதியுலா முடிந்து சுவாமி கோயிலுக்குள்ளே நுழையும் பொழுது சுவாமிக்கு “கண்ணேறு” கழிக்கப்படும். அப்பொழுது தாளத்தோடு தவில் மட்டும் தட்டிக் கொண்டு வருவார்கள். இதற்குத் “தட்டுச்சுற்று” என்று பெயர். பின்பு பதம் அல்லது திருப்புகழ் வாசிப்பர். பின்பு சுவாமி மூலஸ்தானத்திற்குச் செல்லும் பொழுது “எச்சரிக்கை” என்னும் இசை வகை வாசிக்கப்படும். இதற்குப் “படியேற்றம்” என்று பெயர். திருக்கோயிலின் பூசைக்கு நீர் கொண்டு வரும்போது “மேகராகக்

குறிஞ்சி” ராகமும், குடமுழுக்கின் பொழுது “தீர்த்த மல்லாரி” யும் வாசிக்கப்படும். மடப்பள்ளியிலிருந்து இறைவனுக்குத் தளிகை எடுத்து வரும்போது “தளிகை மல்லாரி” வாசிக்கப்படும். இறைவனின் திருக்கல்யாணம் நடக்கும் பொழுது “நாட்டைக் குறிஞ்சி”யோ “கல்யாண வசந்த”மோ வாசிக்கப்படும். பெரிய கோடி வாயிலிலிருந்து தேரடி வரையில் கலைஞர்கள் வாசிப்பது “மிசரமல்லாரி”. நாகஸ்வர இசையோடுதான் இறைவனின் நித்திய காலப் பூசைகள் நடைபெறும்.

ஒவ்வொரு காலப் பூசைகளிலும் என்ன என்ன ராகங்கள் வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தொன்றுதொட்டு மரபாகவும் பூசை விதிமுறைகளுக்கு அமையவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாகப் பொழுது புலருமுன் நான்கு மணி தொடங்கி பூபாளம், பெளனி, மலையமாருதம் வாசிக்க வேண்டும். உச்சி வேளை எனில் முகாரியும் பூரண சந்திரிகாவும் மாலை ஆறு மணிக்கு மேல் சங்கராபரணமும் பைரவியும் இசைக்கப்படும். அதே போல விழாக் காலத்தில் இறைவன் உலா வரும் இடத்திற்கு ஏற்பவும் ராகங்கள் வாசிக்கப்படுகின்றன.

கருங்கல் நாதஸ்வரம்

நாட்டை ராக ஆலாபனையைத் தொடர்ந்தே இறைவனின் புறப்பாடு நடைபெறும். சில திருக்கோயில்களில் இந்த இந்த இடங்களில் இன்ன இன்ன ராகங்களைத்தான் வாசிக்க வேண்டும் என்ற நியதியும் உள்ளது. சிதம்பரம் நடராஜர் திருக்கோயில் திருவிழாவில் பத்துத் தினங்களிலும் அந்தந்த நாட்களில் அந்தந்த ராகங்கள வாசிக்கப்படவேண்டும் என்ற முறை இன்றும் உள்ளது. வழிபாட்டில் மட்டுமல்லாமல் திருமணம் போன்ற மங்களச் சடங்குகளின் போதும் வாசிக்கப்படும் நாகஸ்வரம் ஒரு மங்கள வாத்தியமாகும். சடங்குகளிலும் மதவிழாக்களிலும் நம்பிக்கை இல்லாத, இனிய இசையை இசைக்காகவே ரசிக்கும் சுவைஞர்களும் ஒரு முழு நீள நாதஸ்வரக் கச்சேரியை அனுபவிக்கலாம். பாமரர்களிலிருந்து இசைவாணர்கள் வரை அனைவரது உள்ளங்களையும் உருக்குவது நாதஸ்வர இசை என்பதில் ஐயமில்லை.

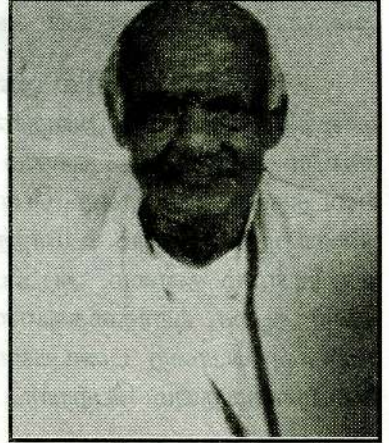
கர்நாடக இசையை மிக விஸ்தாரமாக விவரணம் செய்யத்தக்க வாத்தியம் நாகஸ்வரம்தான். அரியக்குடி ராமானுஜ ஐயங்கார், முசிரி சுப்பிரமணிய ஐயர், செம்பை வைத்தியநாத பாகவதர், காஞ்சிபுரம் நைனாபிள்ளை, செம்மங்குடி சிறிணிவாச ஐயர், ஜி. என். பாலசுப்பிரமணியம், மதுரை சோமு போன்ற பல சங்கீத வித்வான்கள் திருவீதியுலாக்களில் இரவு முழுவதும் நாகஸ்வரக் கச்சேரிகளைக் கேட்டே தங்களின் இராக பாவங்களை வளர்த்துக் கொண்டதாகக் கூறியுள்ளார்கள். இது நாகசுரத்தின் மேன்மையை மிகவும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

(டாக்டர் கே. ஏ. பக்கிரீசாம் பாரதி அவர்கள் எழுதிய ‘நாகஸ்வரம்’ என்னும் கட்டுரையைத் தழுவி எழுதியது.)

நான் கண்ட ஆத்மஜோதி

செ. சோமசுந்தரம்,
(இளைப்பாறிய ஆசிரியர்)

நான் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய தொடக்க காலத்தில் ஆத்மஜோதி சஞ்சிகை வாசிப்பதுண்டு. ஆன்மிக தத்துவங்களை இலகு தமிழ்நடையில் சுவையூட்டும் கதைகளாகக் கொண்டு வெளிவந்தபடியால் அதை நான் விரும்பி வாசித்தேன். ஆனால் அதன் ஆசிரியர் நா. முத்தையா அவர்களைக் கண்டதும் இல்லை கதைத்ததும் இல்லை. காணவேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்படவும் இல்லை.

1964ம் ஆண்டு ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் இருந்து வெளியேறிய பின் கம்பளை முஸ்லிம் மகாவித்தியாலத்துக்கு உதவி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றேன். நாவலப்பிட்டி கதிரேசன் பாடசாலையில் அவர் கடமையாற்றுவதாக அறிந்தேன். அப்போது என்னுடன் வசித்த ஏனைய இரு ஆசிரியர்களும் அவரைப்பற்றி மிக உயர்வாகவும், அவருடைய பாடசாலையில் கடமையாற்றும் ஏனைய ஆசிரியர்களைப் பற்றியும், பாடசாலையில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும் கதைப்பார்கள்.

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை நானும் என்னுடன் இருந்த சக ஆசிரியரும் சேர்ந்து நாவலப்பிட்டி கதிரேசன் கோயிலுக்குப் போனோம். கோயிலில் ஆத்மஜோதி அவர்கள் கூட்டுவழிபாடு செய்வதையும், நாமபஜனை செய்வதையும் கண்டேன். சிவந்த அழகிய மேனியும், நெற்றிநிறையத் திருந்றும், திறந்த மேனியில் உருத்திராட்ச மாலையும், முக்கதிர் ஞான ஒளியும், காந்தக் கண்களும் கொண்ட இளமைப் பருவத்தைப் பார்த்து இந்த இளம் பராயத்தில் இப்படி ஒருவர் ஆன்மிக வாழ்வு வாழ்கிறாரா என்று அதிசயப்பட்டேன். முதன்முதலாக அவரை கண்டகாட்சி இன்னும் என் நினைவில் பசுமையாகவும் ஆழமாகவும் பதிந்து இருக்கிறது. அவருடன் போய் கதைக்க விரும்பினேன். ஏதோ ஒருவித பயம் அவர் அருகே செல்லத் தடுத்தது. அன்று இரவு வீடு திரும்பியதும் சக ஆசிரியரிடம் அவரைப் பற்றிக் கேட்டு அறிய ஆவல் கொண்டேன். அவர் ஒரு இந்திரிய ஆசைகளை அடக்கிய ஆன்மிக சிந்தனையாளர் என்றார். அவருடைய அழகிலும் குணத்திலும் இரு பெண்கள் மயங்கி விவாகம் செய்ய அலைந்து திரிந்தும் முடியாமல் போய்விட்டது என்றார். பிரமச்சரியம் பூண்டவர், தியானம், பிராணயாமம் செய்பவர், தூய்மையான ஒழுக்கமாக வாழ்பவர், மிகவும் வைராக்கியமும் உள்ளவர் என்றார். எல்லாச் சாதகர்களாலும் எல்லாச் சாதனைகளையும் செய்ய முடியாது, பகவானே அவரை அப்படி சிருஷ்டி செய்திருக்கிறார் என்றார்.

அதன் பின்பு இப்பெரியாருடன் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு உண்டாகியது. விவோகானந்தரை ஒத்த ஆத்மாக்கள் இங்கும் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணினேன். அப்போ நாவலப்பிட்டியில் அவருக்கு இருந்த மதிப்பைப் பார்த்து அவரின் மதிப்பை அவரில் பழக்கமில்லாதவர் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்று எண்ணினேன். ஈழநாட்டிலும் பல ஆன்மிக சிந்தனையாளர் காலத்துக்குக் காலம் அவதாரம் செய்கிறார்கள் என எண்ண வைத்தது.

நாவலப்பிட்டியில் அவருடன் சொற்ப காலந்தான் பழகினேன். அச் சொற்ப காலத்தில் அவரிடம் அவதானித்த நற்பண்புகளால் அவரை ஒரு அவதார புருஷர் என்றே மதித்தேன். கள்ளம் கபடமற்ற ஒழிவு மறைவு அற்ற தூய உள்ளம் படைத்தவர். பொறாமை, பேராசை, அகங்காரம், எதுவும் அற்றவர். மனித இனத்தை நல்லாற்றுப்படுத்தும் உயர்ந்த சிந்தனைகள், மெதுமையாகவும் இனிமையாகவும் உரையாடும் தன்மை, ஆடம்பரத்தை வெறுத்தல், பிறரை வாழவைக்க வேண்டும் என்ற ஆசை, வார்த்தைகளை அளந்து பேசுதல், எப்பொழுதும் முகமலர்வு, தமிழ் உணர்வு போன்ற பண்புகளால் நாவலப்பிட்டியில் தமிழ் மக்களின் அன்பையும் கௌரவத்தையும் பெற்றார்.

நாவலப்பிட்டியில் பாடசாலைப் பணிகளை விட தமது பலவிதமான பத்திரிகைப் பணிகளிலும், வாரஇறுதி நாட்களில் தேயிலைத் தோட்டங்களின் மத்தியில் வசிப்பவர்களின் இல்லங்களில் பிரார்த்தனைகளிலும் பஜனைகளிலும் ஈடுபட்டுத்திரிவதைக் கண்டேன். இவரின் இந்தத் தன்னலம் அற்ற சேவையினால் சிலர் இவரின் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்குவதையும் அவதானித்தேன். பாடசாலையில் இவரின் கடமை உணர்ச்சிகளையும், சக ஆசிரியர்களையும் தன்னைப்போல் கடமை உணர்ச்சிகளில் மேம்படுத்துவதையும் அறிந்திருக்கின்றேன். மற்றவர் மனதை பக்குவம் செய்யும் முறைகளை நன்கு உணர்ந்தவர். பாடசாலைப் பிள்ளைகள் மத்தியில் உதவிசெய்வதிலும் ஆனந்தம் காண்பவர். வகுப்பில் சைவசமயம் நடத்தும் பாணி தன்னிகரற்றது. பாடசாலையில் உயர் வகுப்பு வரை தானே சமயம் போதித்தவர். நாவலப்பிட்டியில் ஆன்மிக சஞ்சிகையை வெளிப்படுத்தி அதன்மூலம் ஆத்மிக ஆத்மஜோதி அலைகள் வீசச்செய்தார். இவரால் சமயச்சஞ்சிகையும் பிரபல்யம் பெற்றது.

நாவலப்பிட்டியில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பயிருக்கு நீர் போல் விளங்கினார் என்றால் மிகையாகாது. அப்போ கண்டி கல்விக்கந்தோரில் தமிழ் பாடசாலைகளுக்குக் கல்வியதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய திரு விசுவலிங்கம் அவர்கள் என்னைக் கம்பளையில் இருந்து கண்டி இந்து மகாவித்தியாலயத்துக்கு மாற்றம் செய்தார். அதன்பின் ஆத்மஜோதி அவர்களுடன் பழகும் சந்தர்ப்பம் குறைந்தது. அதன் பின்பு அவர் யாழ்ப்பாணம் போகும்போதோ கொழும்பு செல்லும்போதோ தலைமையாசியரியர் திரு மதியாபரணம் வீட்டில் தங்குவார். அப்போ நானும் போய் சில சமயம் பாடசாலையில் தங்குவோம். இரவில் ஒரு சாமத்தில் எழும்பி மணித்தியாலக் கணக்கில் தியானத்தில் இருந்து விடுவார். அக்காலகட்டத்தில் அவரின் தூய வெண்ணிற வேட்டியும் வெள்ளை நாஷனல் சேட்டும் விசிறிமடிப்பு சால்வையும் இன்னும் என் மனதை விட்டு அகலவில்லை.

நான் கண்டியை விட்டு வெளியேறியபின் கனடாவில் 1994ம் ஆண்டு அனைத்துலக சைவசித்தாந்த மகாநாட்டுக்கு வருகைதந்தபோதுதான் திரும்பவும் கண்டு பழகச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. கனடாவில் மொழியையும் சமயத்தையும் வளர்க்க வேண்டி 03-07-94ல் அவரது உத்தமசீடர் திரு. சிவ. முத்துலிங்கம் வீட்டில் ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவையைத் தொடக்கி வைத்தார். அவரது வருகையின் பின் கனடாவில் தமிழும் சமயமும் புத்துணர்ச்சி பெற்றது எனலாம்.

யோகர்சுவாமியைப்போல் தெய்வத்தோடு உறவாடிய இந்த மகான் இரண்டுமுறை கண்களில் இருந்து நீர்சொரிய அமுததைக் கண்டேன். ஒன்று 1983ம் ஆண்டில் நாவலப்பிட்டியில் ஆத்மஜோதி சஞ்சிகை அச்சக்கூடமும், இவர் வாழ்நாள் முழுதும் இந்தியா முதலிய இடங்களில் விரும்பிச் சேர்த்த ஆன்மிக நூல்களும் எரியும்போது கண்ணீர் விட்டு அழுதார். பின்பு பொறுமையுடன் அதை சகித்துக் கொண்ட தன்மை வியக்கத்தக்கது. இரண்டாவதாக கனடாவில் எனது இல்லத்தில், குடும்பப்பற்றே இல்லாமல் வாழ்ந்த தனக்கு வயதுபோன காலத்தில் ஆண்டவன் 67 அநாதைப்பிள்ளைகளை ஒப்படைத்திருக்கிறானே என்று கண்ணீர் விட்டு அழுதார்.

இறக்கும்வரை இளம் சமுதாயத்தை இலக்காகக் கொண்டும், வயது முதிர்ந்தவர்களுக்குப் பாதயாத்திரையை இலக்காகக் கொண்டும் வாழ்ந்த இப்பெரியார் ஒரு அவதாரபுருஷர் என்பதே என் அபிப்பிராயம். அவதார புருஷர் என்பவர் பந்தத்தில் நின்று விடுபட்டு அன்பு என்னும் பெருவெள்ளத்தை அள்ளிப்பருகி அதை பருகாத ஏனையோரும் பருக வேண்டும் என்ற இரக்கம் நிறைந்த சிந்தனையால் தமது நிலையில் இருந்தும் இறங்கி வந்தவர்கள். நல்லவராக இருந்து நல்லதையே செய்து இந்த மகான் 77 ஆண்டுகள் நம் மத்தியில் வாழ்ந்து தன்னைப் போற்றிய மண்ணான கனடாவுக்கே தன் உயிரையும் தந்தார்.

இன்னும் அவருடைய ஆத்மா இந்து சமயப் பேரவையில் ஜெகஜோதியாக விளங்கி ஒளிவீசிக்கொண்டு இருக்கிறது என்று அவருடன் இரண்டறக் கலந்து பழகிய உத்தமசீடர் சிவ. முத்துலிங்கம் கூறுவார். இறந்தும் இறவாமல் நம் மத்தியில் புகழ் உடம்புடன் வாழ்கிறார் என்றும் கூறுவார். மக்களை ஆத்மிக நெறியில் உயர்த்துவதற்காகப் பிறப்பெடுத்த ஆத்மிக குருமார் தங்கள் கொள்கைகளில் நம்பிக்கையும் பற்றும் உள்ளவர்களை ஆட்கொள்வது வழக்கம். ஆத்மிக போதனையை தம் வாழ்வின் லட்சியமாகக் கொண்ட ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா அவர்களின் மாதாந்த நட்சத்திர திதியாகிய சதயத்தில் அன்று அவருடைய சீடர் சிவ. முத்துலிங்கம் அவர்கள் பஜனையும் பிரார்த்தனையும் இன்னும் செய்வது போற்றத்தக்கது.

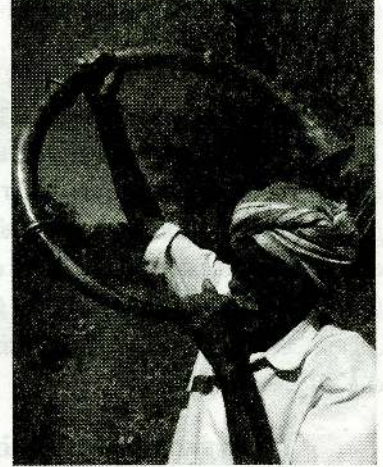
“அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை இருள்சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல்.”

-குறள்- 243

(நன்றி: ‘ஆத்மஜோதி’ ஆடி- புரட்டாதி: சுபானுவருடம்)

அமைப்பு

“S” என்ற ஆங்கில எழுத்தை ஒத்த வளைவுகள் கொண்ட இசைக்கருவி கொம்பு. பெரும்பாலும் இரண்டு பாகங்களால் ஆனது. 5 முதல் 6 கிலோ எடையுள்ளது. தற்போது புழக்கத்தில் இருக்கும் கொம்புகள் பித்தளை அல்லது ஐம்பொன்னால் செய்யப்படுபவை. இதன் ஊதும் வாய்ப்பகுதி சிறுத்தும், அதன் பின் சீராக அகன்றுகொண்டு சென்று வாய்ப்பகுதி சற்றே விரிந்தும் காணப்படும் குழல்கள் உடையது இக்கருவி. “C” என்ற ஆங்கில எழுத்தின் வடிவத்தையுடைய கொம்புக்கருவியும் உண்டு.

குறிப்பு

முருகக்கடவுள் கொம்புக்கருவியை விருப்புடன் இசைப்பதாக கந்தபுராணம் கூறுகிறது. இலக்கியங்களில் “கோடு”, “வயிர்”, “தூம்பு” என்கிற பெயரால் குறிக்கப்படுகிறது இக்கருவி. இதை இசைப்பவர்கள் கோடியர் எனப்பட்டனர். தூம்புக்கருவியின் ஓசை யானையின் பிளிரலை ஒத்து இருக்கும் என்கிறது ஐங்குறுநூறு (யானை இயம்புணர் தூம்பி னுயிர்க்கு மத்தம்). கற்காலத்தில் விலங்குகளை வேட்டையாடி உண்ட ஆதிமனிதன், மிஞ்சிய எலும்புகளை ஊதி, சத்தம் எழுப்பிய தருணத்தில் உதித்த கருவி இது. வேட்டையில் எண்ணியது சிக்கிவிட்டது என்பதை சக கூட்டத்தினருக்குத் தெரிவிக்க இந்த எலும்புகளை ஊதினர். காலப்போக்கில் எலும்புகளை விடுத்து விலங்கின் கொம்பை வைத்து ஊதினான் முல்லை நிலத் தமிழன், அதுவே இன்றளவுக்கும் பெயராக விளங்குகிறது. லடாக் பகுதியில் எலும்பில் ஊதும் வழக்கம் இப்பொழுதும் உள்ளது. நாகரிகம் வளர வார்ப்பு உலோகத்தில் செய்யப்பட்டது கொம்பு. அதுவே இன்று வரை தொடர்கிறது. விலங்குகளின் கொம்பும் கொக்கரை அல்லது கொம்பு என்கிற பெயரில் தனியாக புழக்கத்தில் உள்ளது.

கரூர் மாவட்டம், திருமுக்கூடலில் உள்ள 36 வரிக் கல்வெட்டில் “இப்பணம் இருபதாம் திருநாள்கள்தோறும் குடுக்கக்கடவோமாகவும் தூபம் தீயம் கொம்பு திருச்சின்னம் இவையும் எங்கள் தன்மமாக இடக்கடவோமாகவும்” என்று கொங்கு பாண்டியனான வீரபாண்டியனின் 15-ம் ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி.1280), தட்டையூர் நாட்டில் அமைந்த திருமுக்கூடல் கோவிலுக்கு மீனவர்களான சிவன்படவர்கள் (செம்படவர்) ஆறாம் உற்சவ நாளில் ஆளுடையபிள்ளையாரை (ஞானசம்பந்தர்) எழுந்தருளச் செய்து அலங்காரத்திற்கும், பூசை ஆகிய செலவினங்களுக்கு இருபது பணம் ஒவ்வொரு ஆண்டின் உற்சவத்தின் போதும் கொடுப்போம் என்றும், இது அல்லாமல் தூபம், தீயம், கொம்பு ஊதுதல், திருச்சின்னம் எனும் இசைக்கருவியை இசைத்தல் ஆகியனவும் எங்கள் தர்மமாகச் செய்வோம் என்றும் கல்வெட்டில் பொறித்து வைத்துள்ளனர்.

சிவகங்கை மாவட்டம், திருமலை கிராமத்தில் வசிக்கும் மணி என்பவரிடம் 100 ஆண்டுகள் கடந்த பாரம்பரிய கொம்பு இருந்தது. அவருடைய தாத்தா கோவில் விழாக்களில் இசைத்து வந்ததாம். மேலும் இவர் கூறுகையில் இரண்டு பாக்களைப் பொருத்தி வாசிக்கப்படும் கொம்பு ஆங்கில எழுத்தான 's' வடிவத்தில் வைத்து வாசிக்க முடியும். அதேபோல் அந்த 's' வடிவத்தையே மேல் நோக்கித் திருப்பி அரைவட்ட வடிவிலும் வாசிக்க முடியும். இசைக் கலைஞர்கள் வசதிக்கேற்ற வடிவில் கொம்பு இசைக் கருவியை வாசிக்கிறார்கள் என்கிறார்.

தமிழகத்தில் குரும்பர் இன மக்கள் கொம்பை தங்கள் குலதெய்வ வழிபாட்டில் (வீரபத்திரர்) இசைக்கிறார்கள். மேற்கு தமிழக பகுதிகளில் பெரிய சலங்கையாட்டம், கடவு மத்தாட்டம் ஆகிய கலைகளில் மண் மேளம், கொட்டுதலுடன் சேர்த்துக் கொம்பும் இசைக்கப்படுகிறது. கருப்பராயன், மாரியம்மன் கோவில் விழாக்களிலும் கொம்பு ஊதுகிறார்கள். கொங்கு வட்டாரத்தில் சோடிக் கொம்பு என்கிற சொல்லாடல் உண்டு. இரட்டைப் படையில் ஊதப்படும் ஆண்-பெண் கொம்புகள் என்கிறார்கள். பழைய செப்பு பட்டயங்களிலும் இவ்வழக்கு உள்ளது. “சோடிக் கொம்பு தானூத” என்பது கொங்கு திருமண மங்கல வாழ்த்துப் பாடல். சோடிக் கொம்பு மங்கல நிகழ்வுகளுக்குரியது. ஒற்றைப்படை கொம்பு இறப்பு காரியங்களுக்கு என்கிறார் நெருப்பெரிச்சல் கொட்டுத் தவில் கலைஞர் திரு. காளியப்பன்.

தென்தமிழ் நாட்டில் சுடலைமாடன் கோவில் கொடை விழாக்களில் கொம்பும் தப்பும் சுடலைமாடனுக்கு உகந்த இசைக்கருவிகளாக இசைக்கப்படுகின்றன. அழகர் கோவில் ஆடித் தேரில் கொம்பு இசைக்கப்படும். கள்ளர் மரபினர் நடத்தும் ஆடிவேட்டை/ பெரிய வேட்டை என்னும் வேட்டை சடங்கில் பல கொம்புகள் முழங்க இவர்கள் வேட்டைக்கு செல்வதாக பாவனை செய்கிறார்கள். கள்ளர் சாதியினர் அதிகம் வசிக்கும் வெள்ளூர்நாடு போன்ற கிராமங்களில் மிகுதியான கொம்பு இசைக்கலைஞர்கள் உள்ளனர். குன்றக்குடி முருகன் கோவில் விழாக்களில் கொம்பு உண்டு. ஐயனார் கோவில் புரவியெடுப்பு விழாக்களில் கொம்பு இசைக்கப்படும். சிவகங்கை மாவட்டம் சுரக்குடி செகுட்டு ஐய்யனார் கோவிலில் புரவி எடுப்பு மிகப்பிரபலம். இங்கே பறையும் கொம்பும் முழங்க இவ்விழா நடைபெறும். புதுச்சேரி மாநிலம் அரியாங்குப்பம் கிராமத்தில் செங்கமுநீர் மாரியம்மன் கோவில் பெருவிழாவின் 6ஆம் நாளில் கொம்பு இசைக்கப்படும். கடலூர் அடுத்த ராமநாதபுரம் கிராமத்தில் காலஞ்சென்ற திரு ஜெயராமன் என்கிற கலைஞர் பல வருடங்கள் கொம்பு இசைத்து வந்தார் (2015). தமிழக ஆற்றங்கரைகளில் காவடி பூசை நடைபெறும் காலத்திலும் கொம்பு இசைக்கப்படும். நீலகிரி மலைப்பகுதிகளில் கோத்தர் இன மக்கள் கொம்பு இசைக்கிறார்கள்.

கேரளாவில் பஞ்ச வாத்தியங்களில் ஒன்றாக செண்டை மேளத்தோடு இணைத்து கொம்பு இசைக்கப்படுகிறது. கொம்பு பாட்டு என்கிற கலை வடிவமும் உள்ளது. தெலுங்கானாவில் இக்கருவி கொம்பு என்று வழங்கும். நேபாள நாட்டில் நர்சிங்கா என்றும் வடஇந்திய மாநிலங்கள் சிலவற்றில் சிருங்கா என்ற

பெயரிலும் இக்கருவி இசைக்கப்படுகிறது. மத்திய பிரதேசத்தில் வனசிங்கா என்றும் ராஜஸ்தானில் பர்கு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. கர்நாடக மாநிலத்தில் கம்பளர் இனத்தவர் இக்கருவியை புனிதமாகக் கருதி இசைக்கிறார்கள். மகாராஷ்டிரத்தில் இக்கருவி மாநில அரசின் சின்னமாக உள்ளது. துத்தாரி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

யூக்கத்தில் உள்ள இடங்கள்

- திருமாலிருஞ்சோலை கள்ளழகர் திருக்கோயில், ஆடிப் பெருவிழா
- திருவையாற்றை அடுத்துள்ள திருப்பழனம்
- தஞ்சை அருகே வாழைமரக்கோட்டை
- குறும்பர் இன பழங்குடி மக்களின் விழாக்கள் மற்றும் நீலகிரி கோத்தர் பழங்குடி மக்கள்
- தென் தமிழக கடலைமாடன் கோவில்களில் தப்புடன் சேர்த்து கொம்பு இசைக்கிறார்கள்
- வள்ளியூர், சமுகரெங்கபுரம் திருநெல்வேலி மாவட்டம்
- கொங்கு பகுதிகளில் நாட்டார் தெய்வக் கோவில் விழாக்களில்
- வெள்ளநூர் நாடு, மதுரை
- காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் பாலாற்றங்கரை கிராமங்கள்
- ஸ்ரீ சைலம் மல்லிகார்ஜுனர் கோவில்

கொம்பு இசைக்கருவியும் மற்ற தொல் தமிழர் இசைக்கருவி போன்று பயன்பாடு மிகவும் அருகி வரும் கருவிகளில் ஒன்று. எதிரகாலத்தில் கொம்பு ஒலிக்குமா என்பது கேள்விக்குறிதான். மூத்த தலைமுறை கலைஞர்களுக்குப் பிறகு இதை இசைப்பவர்கள் எவரும் இல்லை. தற்போது சுவாமிமலை, திருப்பூர் அடுத்த அனுப்பர்ப்பாளையம், சென்னை பாரிமுனையில் உள்ள BLT நிறுவனம் ஆகிய இடங்களில் விரும்பிக்கேட்பவர்களுக்கு கொம்பு வார்த்துத் தரப்படுகிறது.

பாடல்

வெல் படைத் தறுகண் வெஞ்சொல் வேட்டுவர் கூட்டம் தோறும்
கொல் எறி குத்து என்று ஆர்த்துக் குழுமிய ஓசை அன்றிச்
சில்லர்த் தூடியும் கொம்பும் சிறு கண் ஆகுளியும் கூடி
கல் எனும் ஒலியின் மேலும் கறங்கீசை அருவி எங்கும்

- திருமுறை 12.0654

கோடி யம்பியும் வேயங்குழல் ஊதியுங் குரலால்
நீடு தந்தீர் இயக்கியும் ஏழிசை நறுத்துப்
பாடி யுஞ்சிறு பல்லியத் தின்னிசை படுத்தும்
ஆடு தும்விளை யாடுதும் இவ்வரை அதன்கண்

- கந்தபுராணம்

சைவசமயம் - தொன்மை, மெய்மை, முதன்மை

-கலாநதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம்.

சைவம், சிவம் சம்பந்தப்பட்டது. சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாக வாழ்முதலாக மெய்ப்பொருளாக கொண்டது. அன்பே சிவம், நீதியே சிவம், அறிவே சிவம், உண்மையே சிவம், நன்மையே சிவம், செம்மையே சிவம், அழகே சிவம் என விளக்கம் தருவது, சைவம்.

சைவசமயம் எப்பொழுது தோன்றியது? யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது? இவ் வினாக்களுக்கு விடை காண முடியாத அளவிற்கு, வரலாற்றுத் தொன்மையுடையது. “ஆரியர் வருகைக்கு முன்னரே, இந்தியாவில் நிலவிய வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட சமயமே, சைவம்” - ஜீ. யூ. போப்.

எனவே, சைவம், வேதகாலத்திற்கு முற்பட்ட காலம் தொடக்கம் இந்தியாவில் இருந்துவருகிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், இருந்து நதிப் பள்ளத்தாக்கில் உள்ள மொஹஞ்சதாரோ, ஹரப்பா ஆகிய இடங்களில் நடத்திய, அகழ்வாராய்ச்சிகள் இதனை புலப்படுத்தியுள்ளன. சிவ வழிபாடும், சைவசமயமும் திராவிட நாகரிகத்துடன் தொடர்புபட்டவை என்னும் கோட்பாடு நிரூபணமாகியது.

திரிகுலம் கொண்டுள்ளதான ஓர் உருவம், சிவனைக் குறிப்பதாக உள்ளது. இலிங்கங்களும் கண்டெடுக்கப்படன. தாய்த் தெய்வ வணக்கம், மர வணக்கம், பாம்பு வணக்கம் என்பன அஞ்சொன்று இருந்துள்ளமைக்கு ஆதாரங்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. மூன்று தலைகளைக் கொண்ட மூர்த்தி யோக நிலையில் அமர்ந்திருத்தல், சிவனைக் குறிப்பதாக உள்ளது. சிந்துவெளி நாகரிக காலம் ஏறத்தாழ கி.மு. 3000- கி.மு. 1500, இடைப்பட்ட காலம் எனக் கூறப்படுகிறது. உலக சமயங்களுள் காலத்தால் முத்தது, சைவம் ஆகும்.

வேதகாலம் ஏறத்தாழ கி. மு 2000 - கி. மு 500 க்கு இடைப்பட்ட காலம் ஆகும். இருக்கு, யசூர் வேதங்களில் உருத்திரன், பசுபதி போன்ற தெய்வங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. உருத்திரனே பின்னர், சிவன் எனப் பேசப்படுவதாகச் சில ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். உருத்திரசிவன் என்னும் கருத்து, சுவேதாஸ்வதர உபநிடதத்தில் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

உருத்திரன் துன்பத்தை நீக்குதல், இன்பத்தை அருளுதல் ஆகிய தொழில்களை ஆற்றுவவர். சிவனும் அவ்வாறே செய்பவர். தமிழ்ச் சங்ககாலம் ஏறத்தாழ, கி. பி. 1-3 நூற்றாண்டுகளுக்குட்பட்ட காலப்பகுதி. தொல்காப்பியம், மற்றும், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு போன்ற சங்க இலக்கிய நூல்களில் சிவன் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

‘நலமேனீ வாலழை பாகத் தொருவன்’

‘ஆலமர் செல்வன்’

‘தீர்ப்புமெரித்த வீரசடைக் கடவுள்’

‘நீலமேனி மிடற்றோன்’

‘பிறவாயாக்கைப் பெரியோன்’

- சிலப்பதிகாரம்

சிவனின் தனிச் சிறப்புக்கள், புராண இதிகாசங்களிலும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

மணிமேகலையில், சமயக்கணக்கர் திறங்கேட்ட காதையில் சைவவாதியின் கொள்கை எடுத்துக் கூறப்படுகிறது.

‘கிறைவன் ஈசன் என நின்ற சைவவாத’

மேலும், ‘நுதல் விழி நாட்டத்து கிறையோன் முதலாப்

பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வம் ஈறாக’

எனச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது.

சைவமறுமலர்ச்சி

சைவசமய மறுமலர்ச்சி, தென்தமிழ்நாட்டில், கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டது. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி, மாணிக்கவாசகர் ஆகிய சைவசமயகுரவர்கள், சைவசமய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டு வளர்த்தவர்கள் ஆவர்.

இந்நாயன்மார்களுக்கு முற்பட்டவர்கள், திருமூலர், காரைக்காலம்மையார் ஆகியோர். திருமூலர் இயற்றிய திருமந்திரம் என்னும் திருநூல் சைவத்தின் சாத்திர மற்றும் தோத்திர நூலாகத் திகழ்கின்றது.

“சைவம் சிவத்துடன் சம்பந்தமானது”, என்று கூறும் முதல் நூல். திருமந்திரம் “அன்பேசிவம்” என்று அழுத்திக் கூறுகிறது, இச் சைவநூல். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரும் பக்தி இயக்கத்தை தோற்றுவித்து, வழிநடத்திய சைவச்செம்மல்கள், கோயிற்பண்பாடு, பக்திநெறி ஆகியவற்றைப் பொதுமக்கள் மத்தியில், பரப்பிய பேராளர்கள். புறச்சமயங்களின் செல்வாக்கினை வீழ்ச்சியடையச் செய்து, சைவம்காத்த சான்றோர்கள்.

இந்நால்வரும், மற்றும் அருளாளர்களும் பாடிய அருட்பாக்கள் திருநாரையூர் விநாயகப் பெருமானின் திருவருட் கடாட்சத்தினால் நம்பியாண்டார் நம்பியால் வெளிக்கொணரப்பட்டு பன்னிரு திருமுறைகள் ஆகத் தொகுக்கப்பட்டன. இதில் இராஜராஜசோழனின் பங்கு மகத்தானது. இப்பன்னிரு திருமுறைகள், சைவத்தின் தோத்திர நூல்களாகத் திகழ்கின்றன.

திருமுறைகள் மொத்தம் பன்னிரண்டு

முதல் ஏழு திருமுறைகள் - மூவர் தேவாரங்கள்

எட்டாந் திருமுறை - திருவாசகம்

ஒன்பதாந் திருமுறை - திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு

பத்தாந் திருமுறை - திருமந்திரம்

பதினொராந்திருமுறை - காரைக்காலம்மையார் உள்ளிட்ட பன்னிருவர் பாடல்கள்

பன்னிரண்டாந் திருமுறை - சேக்கிழார் பெரியபுராணம்

சைவத்திற்கு வேதம், பொதுநூல், ஆகமம், சிறப்புநூல், “வேதமோடகமம் மெய்யாம் இறைவனால்”, என்கிறது திருமந்திரம். இத்திருநூல்கள் வேதம், “வித்” என்னுஞ் சொல்லை அடியாகக் கொண்டு பொருள் கொள்வர். இருக்கு, யசூர், சாம, அதர்வண என வேதங்கள் நான்கு வகைப்படும். அவற்றை நான்மறைகள் எனத் தமிழிற் கூறுவர்.

‘வேதம் நான்கிலும் மெய்ப்பொருளாவது

நாதன் நாமம் நமச்ச வாயவே’

-தேவாரம்

ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு உள்ளன. இவை மூல ஆகமங்கள் உப ஆகமங்களும் உண்டு. சைவசமய தத்துவங்கள், திருக்கோயில் அமைப்பு சுவாமி விக்கிரகங்கள் அமைப்பு விதிமுறைகள் ஆலய நித்திய, நைமித்தியக் கிரியைகள் வழிபாட்டுச் செயன்முறைகள், வாழ்வியல் தர்மங்கள் என்பன ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

சாத்திர நூல்கள்

பழந்தமிழ் நூல்கள், பன்னிரு திருமுறைகள் மற்றும் வேதாகமங்கள் ஆகியவற்றில் உள்ளடக்கப்பட்ட தத்துவக் கருத்துக்களை ஒழுங்குபடுத்தி சைவசித்தாந்த சாஸ்திர நூல்களைப் பின்னர் வந்த மெய்கண்டதேவர், அருணந்தி சிவாசாரியார், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதி சிவாசாரியார் ஆகிய ஞானிகள் வழங்கினர். இந்நூல்வரும் சந்தானாசாரியர் என்றும் சந்தானகுரவர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

ஏறக்குறைய கி. பி. 1148 முதல் கி.பி. 1313 வரையிலான காலப் பகுதியில், தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய சாஸ்திர நூல்கள், மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவையே, சைவசித்தாந்தம் என்னும் தத்துவ நெறியின் மூலநூல்கள். சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் பதினான்கு ஆகும்.

சைவசித்தாந்த தத்துவம் திராவிடரின் (தமிழரின்) பேரறிவில் உதித்த பெரும் கொள்கை என்கிறார், பேரறிஞர் ஜி. யு. போப், என்னும் ஆங்கிலேயர். பன்னிரு திருமுறைகள், சைவத்தின் தோத்திர நூல்களாகவும், பதினான்கு மெய்கண்ட சாஸ்திரங்கள், அதன் சாஸ்திர நூல்களாகவும் அமைந்துள்ளமை, சைவர்களுக்கு கிடைக்கப்பெற்ற அரிய பேறு ஆகும்.

சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறிலை அதிற்சார் சீவமாம்

தெய்வத்தின் மேல் தெய்வம் கில்லெனும் நான்மறைச் செம்பொருள்வாய்

மைவைத்த சீர்தருத் தேவாரமும் தருவாசகமும்

உய்வைத் தரச்செய்த நால்வர் பொற் றாள் எம் உயீர்த்துணையே.

-திருவருணைக்கலம்பகம்

சேக்கிழாரும்- வாழ்வியல் நெறிகளும்

பு. செல்வதீயம்மா B.A (Hons)
தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்,
தெல்லிப்பழை

‘ஒப்பீ நோடுயர்வுகி கந்தவன் உவந்தனி தருள
அப்பு ராதனன் தோதனாம் அருள் மொழிக் கவிஞன் செப்பு மேன்மையின் ஒன்பதிற் (று)
எழுவர் செம்மலர்த்தாள்
வைப்பின் நாவினும் மனத்தினுஞ் சிரத்தினும் மணப்பம்.’

என்பது திருவனைக்காப் புராணத்தின் கூற்று அதன் வழி உலகிலே நிலவுகின்ற பல்வகைச் சமயங்களிலே இறைவனை உயிர்களில் நிலை பெறச் செய்து நல்லாற்றுப்படுத்தும் சீர்மை தொன்மை என்கிற விசேட தன்மை படைத்ததே எமது சைவசமயம் எனலாம். இச் சைவ சமயத்திற்கு அடிப்படையான நூல்கள் சைவத் திருமுறைகளே என்பதில் எதுவித ஐயமும் இல்லை. பன்னிரெண்டாம் திருமுறைகளில் ஒன்றான பெரிய புராணத்தினூடாக சேக்கிழார் பெருமான் கற்பிற்பவை என்ன என நோக்கின் சேக்கிழார்ப் பெருமானால் பக்திச் சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடப்பட்ட இது ஒரு கலைப் பெட்டகமாகவே அமைகின்றது. இது இரண்டு காண்டங்களையும் பதின் மூன்று சருக்கங்களையும், நாலாயிரத்து இருநூற்று எண்பத்தாறு செய்யுட்களையும் கொண்டு அமைந்து காணப்படுகின்றது. இவை அறுபத்து மூன்று தனி அடியார்கள் மற்றும் ஒன்பது தொகை அடியார்களின் வரலாற்றினையும் ஒருங்கிணைத்துப் பேசுகின்றது.

பெரிய புராணத்தில் பேசப்படாத ஒன்றே இல்லை என்கின்ற வகையில் பெரிய புராணம் அமைந்து நிற்கின்றது. அதன் வகையில் பெரிய புராணத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட அனைத்தினையும் நான் உள்ளடக்கவில்லை என்பது சற்று மனக்கவலையே, இருப்பினும் சேக்கிழார் பெருமான் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்குக் காட்டிய சில நிலகளங்களை ஆய்வு செய்து சமர்ப்பித்துள்ளேன். இதில் அன்பு, சமத்துவம், பொதுமைப்பண்பு, வீரம், அரசியல், மகளிர் என்பவற்றைக் காட்டியுள்ளேன்.

முன்னுரை

திருத்தொண்டர் புராணம் எனும் பெரியபுராணம் தில்லைப் பெருமான் அடியெடுத்துக் கொடுத்த வண்ணம் “உலகெலாம்” என்று தொடங்கி “உலகெலாம்” என்று முடியும் சிறப்பு பெற்ற திருவருள் நூலாகும். இந்நூலை இறைவனது திருவடிவம் என்றே யாவரும் உணர்ந்தனர். இதனாலேயே சிவபெருமானுக்கு செய்யப்படும் வழிபாடு அனைத்தும் பெரியபுராண திருமுறைக்கும் செய்யப்பட்டது. “மறைகள் நான்கும் இறைவன் திருவருளால் வெளிவந்தன போல்” இப்பெரியபுராணமும் ஐந்தாவது மறை என அழைக்கப்படலாயிற்று. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளது திருவாசகம் ஆகிய அனைத்தும்

இறைவனால் அடியெடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டதும் அவனாலே புகழப்பட்டதுமாக மிளிர்ந்து நான்மறையாகின. ஆகவே நால்வர் திருவாக்கும் நான்மறை என அழைக்கப்பட்டதோடு இறைவனால் அடியெடுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட பெரியபுராணம் மறை ஐந்தாகின. இம்முறையிலேயே திருக்கோயில்களில் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என ஓதப்படலாயிற்று.

இவ்வாறு சிறப்புமிக்க பெரியபுராணம் புண்ணியமிக்க சோழமன்னன் ஆதரவில் சேக்கிழார் பெருமானால் இவ்வுலகிற்கு தரப்பட்டது.

றுப்பொக்கும் எல்லா உயர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்

(திருக்குறள்- பெருமை- அதிகாரம்- 98 குறள்- 972)

என்கின்ற வள்ளுவன் வாக்குக்கிற்கேற்ப இறைவனின் அடியவர்கள் அனைவரும் உயர்ந்தோர் என்று போற்றும் சமூக பிரக்ஞை மிக்க கருத்துக்களை அன்றே சேக்கிழார் பெருமான் விதைந்துவிட்டார் என்றால் மிகையில்லை. இவர் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களில் தலைசிறந்தவராக மிளிர்ந்தமையால் பெரியபுராணத்தில் காட்டப்படும் அனைத்து கருத்துக்களும் வாழ்வியல் படிப்பினையைக் காட்டுவனாகவே மிளிர்கின்றன. தூய அறநெறியில் நின்றோர் நெஞ்சிலே இறைவனது திருவடி தாமரை மலரும் என்பதை

‘நெஞ்சின் நீங்கிடா அடிமலர் நீ நலம் பொலிய’

என்ற பாடலடியால் குறிப்பிடுகிறார். இல்லற வாழ்க்கை, கற்பொழுக்கம், உழவுத்தொழில், படைப்பலப்பயிற்சி, அரசியல், சமத்துவம், பொதுமைப்பண்பு, ஈகை, விருந்தோம்பல், பெரியோரை மதித்தல், வீரம், பக்தி போன்ற எண்ணற்ற வாழ்வியல் கோலங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசானாக சேக்கிழார் பெருமானை நாம் காணமுடிகின்றது.

‘அன்பனே அன்பர் பூசை
அளித்தநீ அணங்கி னோடும்
என் பெரும் உலகம் எய்தி’

(பெரியபுராணம்- பாடல்- 465)

என்ற ‘அமர்ந்தி நாயனார் புராணம்’ விருந்தோம்பலில் சிறப்பினை எடுத்தியம்புகின்றது.

இவ்வாறு பன்னிரு திருமுறைகளில் ஒன்றான பெரியபுராணத்திலே சேக்கிழார் பெருமான் சமூக, மானிடநேய கருத்துக்களை சோழர் காலத்திலேயே பதிவு செய்துள்ளார் என்பதுடன், நயக்கத்தக்க நாகரிகத்தினை கற்பித்துள்ளார் என்பது சாலப்பொருந்தும். அவற்றுள்ளே குறிப்பிட்ட சிலவற்றையே நான் உட்படுத்தியுள்ளேன். காரணம் சேக்கிழார் பெருமான் எமக்கு பெரியபுராணத்தின் மூலம் ஏராளமான விடயங்களை கற்பித்துள்ளார். அத்தனையும் அடக்குவது என்பது அரிதல்ல. அதனால் நான் சொல்ல வந்த நிலைகளனை மக்கள் சிந்திப்பதகாக அமைத்துள்ளேன். பெரியபுராணத்தினை வளர்ந்து வரும் சமுதாயம் கற்க வேண்டும். என்பதனை கருக்கொண்டு இதனை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

சேக்கிழாரும் பெரியபுராணமும்

சேக்கிழார் தொண்டை நாட்டின் குன்றத்தூரில் பிறந்தவர். இவர் வேளாளர் குலத்தில் சேக்கிழார் என்ற குடியில் வாழ்ந்தவர். இவரது இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர். இவருக்கு அநபாயன், அபயன் திருநீற்றுச் சோழன் என பல பட்டப் பெயர்கள் உண்டு. அரசனது வேண்டுகோளிற்கிணங்கி பெரியபுராணம் படைக்க சித்தமானார். இதற்காகத் தில்லைக்குச் சென்று நடராசாப் பெருமானை வணங்கி நின்றார் தில்லை அம்பலவான்.

‘உலகெ லாம்உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்’

(பெரியபுராணம் கடவுள் வாழ்த்து- பால- 01)

என அடியெடுத்துக் கொடுக்க அதனை வைத்து திருத்தொண்டர் புராணத்தை இயற்றியது மட்டுமன்றி அதனைத் தில்லையிலே கோலாகலமாக அரங்கேற்றமும் செய்தார்.

பெரியபுராணத் தோற்றம்

சேக்கிழார் பெருமான் அநபாய சோழனுக்கு அமைச்சராய் திகழ்ந்த காலத்தில் சமணரது பெருங்காப்பியமாகிய சீவகசிந்தாமணி என்னும் நூலை உலகத்திற்கு பலர் படித்து இன்புற்றனர் இதையே அநபாய சோழனும் செய்தான். இது கண்டு மனம் வருந்திய சேக்கிழார் அது குறித்துக் கூறும் போது மன்னர் அப்படியானால் பயனுடைத்த சிவகதை கூறும் எனக் கேட்க சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் பெருமையைக் கூறும் சிவதையினைக் கூறினார். இதுவே பெரிய புராணத்தின் தோற்றுவாயாகும்.

பெரியபுராண உள்ளடக்கம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை காவியத்தலைவனாகக் கொண்டு முதல், இடை, கடை ஆகிய மூன்றிடத்தும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளது வரலாற்றை விரித்துரைத்து இடையிடையே இவராற்போற்றி வணங்கப்பட்ட அடியார்களது வரலாறுகளை விளக்கி மிக நுட்பமாகப் படைத்துள்ளார். காப்பியக் கதையைக் கைலாயத்திலே தொடங்கி மீண்டும் கையிலாயத்தில் கொண்டுபோய் அருமையாக நிறைவு செய்திருக்கிறார் சேக்கிழார் பெருமான். இது முதற்காண்டம், இரண்டாம் காண்டம் என இரண்டாக பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் படி முதற் காண்டத்திலே ஐந்து சருக்கங்களையும், இரண்டாம் காண்டத்தில் எட்டு சருக்கங்களையும் கொண்டு அமைத்துள்ளது. சேக்கிழார் யாப்பமைதியினையும் கடைப்பிடித்துள்ளார். முறையே திருமலைச் சருக்கம், காப்பு, திருமுறைச்சிறப்பு, திருநகரச் சிறப்பு, திருக்கூட்டச் சிறப்பு, தடுத்தாட் கொண்ட புராணம், பரவையார் திருமணம், திருத்தொண்டர் தொகை, பெண் அடியார்கள், தனியடியார்கள், தொகையடியார்கள், நாயன்மார் குலமரபு, காப்பிய உள்ளீடு அதாவது நூல் செய்தோன். சைவசமய உட்பொருட் தத்துவம் மற்றும் சிவபெருமானது அருள்திறம் புராண வரலாற்று காப்பியம் அதனது எழில் அதனது அணி, கற்பனை, புனைவு, சமூகநோக்கு என ஒவ்வொரு விடயத்திலும் ஆயிரம் அர்த்தங்களைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய வகையில் சேக்கிழார் பெருமான் தனது திறனைக் காட்டியுள்ளார்.

நான் ஏற்கனவே சுறிய போல பெரிய புராணத்தில் 'இல்லை என்று கூறக்கூடிய ஒன்று இல்லை' அது தான் பெரிய புராணத்தின் மிகச்சிறப்பான ஒரு விடயம் இதிலே நாம் முன்வைக்கும் பகுதி வாழ்வியல் நெறி. நாம் அனைவரும் நெறிபிறழாது வாழவேண்டிய அனைத்து அம்சங்களையும் சேக்கிழார் பெருமான் அடக்கிக்கூறி எம்மையெல்லாம் தட்டி இது இப்படி, இது இவ்வாறு எனச் சொல்லித் தருகின்றார். "அதன் வழி அவர் அன்பு பற்றி, நாம் செய்ய வேண்டிய தொண்டு பற்றி நாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய சமத்துவப் பண்பு பற்றி பொதுமைப்பண்பு பற்றி இவ்வளவு ஏன் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய உயர் சொல், இல்லற ஒழுக்கம், சிறந்தகாதல், கடமை, தொண்டு, ஒழுக்கம், பக்தி, தர்மம், பண்பாடு, கல்வி, விழுமியம், இறைபணி, ஈகை, விருந்தோம்பல், கற்பு, உண்மை பேசுதல், தீண்டாமை, பெற்றோரை மதித்தல், நெறி பிறழாமை, மனக்கட்டுப்பாடு" என ஏராளமான விடயப்பரப்புக்களை அப்படியே கற்றுத் தருகிறார்.

சேக்கிழார் காட்டும் அன்பு, சமத்துவம், பொதுமைப்பண்பு

அன்பு பாராட்டத் தெரியாதவர் மிருகத்தை விடக் கீழானவர் ஏனெனில் அவை கூட ஒன்றுக்கொன்று அன்பு பாராட்டக்கூடியன இதனை தெளிவாக விதந்துரையாக்கிறார் சேக்கிழார் பெருமான். இதனை பெரியபுராணத்தினூடே காட்டுகின்றார்.

மன்னுயிர் காக்கும் செங்கோல்
மனுவின் பொன்கோயில் வாயில்
பொன்அணி மணியைச் சென்று
கோட்டினால் புடைத்தது அன்றே

(பெரியபுராணம்- பாடல் 112 வரி-5-8)

என பசுவினூடாகக் கதையை நகர்த்தி சென்று நமக்குப் பாடம் கற்பிக்கிறார். இதனை விட வஞ்சகர்களுக்கு கூட நாம் அனைவருடனும் சமத்துவமாகப் பழக வேண்டும். ஒன்றுபட்டு வாழவேண்டும் எனத் திரும்பத்திரும்பக் கூறுகின்றார். சாதிகளால் உண்டாகும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் போக்க மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த சேக்கிழார் பல அடியார்களது பெருமையினைக் காட்டி நிற்கிறார். திருநீலநக்கருடைய கதையினைக் கூறுகின்றார். இங்கே பாணர்களை தனது வேள்விச்சாலையில் தங்க வைத்த பெருமையை சம்பந்தர் பாடுவதாகக் காட்டுகின்றார். இதனை

நன்ற அன்பரை நீலகண் டப்பெரும் பாணர்க்கு
இன்று தங்கஓர் கிடங்கொடுத்து அருளுவீர் என்ன
நன்றும் இன்புற்று நடுமனை வேதியின் பாங்கர்ச்
சென்று மற்றவர்க்கு கிடங்கொடுத் தனர்திரு மறையோர்

(பாடல்- 1862)

எனும் பாடலடி நிரூபணம் செய்கின்றது. அன்பு மற்றும் பொதுப்பண்புகளை நாம் கடைப்பிடிக்கும் போது எல்லோரையும் சமத்துவமாக பேணுகின்ற பார்க்கின்ற தன்மை கிடைக்கும் என்பது எனது கருத்து.

சேக்கிழார் காட்டும் ஈகை, விருந்தோம்பல்

ஒருவன் எப்பொழுது கொடுக்க விரும்புகிறானோ அப்பொழுது கொடை வழங்க தயாராகின்றான். இதனால்தான் ஓளவை மூதாட்டி கூட எமக்கு சொல்லித் தருகையில் கொடு என முதலில் கூறாது. கொடுக்க விரும்பு என்றார். அதாவது “அறம் செய் விரும்பு” என்கிறார். முதலில் ஒன்றை செய்ய நினைக்க வேண்டும் அதன் வழியே சேக்கிழார் பெருமான் தனது கருத்தினையும் வலியுறுத்துகின்றார். இதற்கு எண்ணற்றோரைக் காட்டுகின்றார். “வறுமை நிலையிலும் வயலில் விதைத்த நெல்லினை அள்ளி வந்து உணவிட்ட இளையான் குடிமாற நாயனார் மற்றும் மகனையே கறியாக்கி தரக்கேட்ட போதும் சிறிதும் தயக்கமின்றி சிவனடியாருக்கு மகனையே கறியாக்கிய சிறுத்தொண்டரையும்” நமக்கு அடையாளம் காட்டுகின்றார். ஈகையினூடாகவே விருந்தோம்பல் பண்பினையும் அழகாகக் கூறிவிட்டார். இருப்பினும் எப்படி விருந்தோம்புவது, எவ்வாறு விருந்தோம்புவது என்று எமக்கு காட்டி நிற்கின்றார். இதன் உயரிய நிலை இறைவனுக்கு செய்யும் “தொண்டு” என்பதே

சேக்கிழார் காட்டும் பெற்றோர் வழி நடப்பது, அயலறியாமல் வாழ்தல், கற்பு

எமக்கு வாழும் போதே கிடைத்த ஒப்பற்ற தெய்வங்கள் தாய், தந்தையர் அவர்கள் எது செயினும் நம் நன்மைக்கே, அவர்கட்கு பணிந்து போவது பற்றி நமக்கெல்லாம் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார். எவ்வாறெனில் மானக்கஞ்சாறரின் மகள் தனது திருமண நாளுக்காய் அலங்காரம் செய்திருந்த வேளை அடியவர் ஒருவர் அவளது கூந்தலை தனது பஞ்சவடிக்கு கேட்கிறார். சற்றும் தயங்காமல் மானக்கஞ்சாரர் முடியினை அரிந்து கொடுக்கிறார். அவ்வாறு செய்யும் போது மகள் ஒன்றும் கூறாது பணிந்து நிற்கிறாள். இதுமட்டுமல்ல குங்கிலியக் கலயனார் செய்த இறை பணிக்கு அவரது மனைவியோ, மக்களோ எதுவித கருத்தும் கூறவில்லை. இவை நமக்கு காட்டும் நன்நெறி மட்டுமல்ல தத்துவங்களும் தான்.

கற்பு மனைவீ யாரும் கணவனார்க்கு ஆன எல்லாம்

பொற்பு மெய்யு றாமல் பொருந்துவ போற்றிச் செய்ய

கிற்புறம் ஒழியாது அங்கண் இருவரும் வேறு வைக

அன்புறு புணர்ச்சி இன்மை அயல்அறி யாமை வாழ்ந்தார்

(திரு நீலகண்டர்- 08)

எனும் பாடலடிகள் மூலம் அயலறியாமல் வாழவேண்டும் எனும் இல்லற மாட்சி பற்றி சேக்கிழார் பெருமான் சுட்டுகின்றார்.

எமது பண்பாட்டில் பெண்ணிற்கு கற்பு என்பது சிறப்பான ஒன்றாகவே காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இது தமிழர் மரபு வழி இன்று வரை தொடர்ந்து வந்து கொண்டே தான் இருக்கிறது. கற்புடை மகளிரின் மேன்மை பற்றி சேக்கிழார் காட்டுகிறார். புகழனார் இறந்த பின் மாதினியார் உடன் கட்டை ஏறியமை திலகவதியார் இறக்காவிடினும் கற்புடன் வாழ்ந்தமை பற்றிக் கூறுகின்றார். இதனூடாகவே பிறர் மனை துணிவது தவறு எனவும் காட்டுகின்றார்.

சேக்கிழார் காட்டும் பக்தி, வீரம், அரசியல்

ஒரு மனிதன் பக்தி என்பது இல்லாமல் வாழ முடியாது. அது இறைபக்தி மட்டுமல்ல அவன் செய்ய நினைத்த சிறு விடயத்தில் கூட அவன் பக்தி செலுத்த வேண்டும். அல்லாது விடின் அவ்விடயம் முழுமை பெறாது போய்விடும். எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலம் கொண்டாலும் தலை நிற்பார் பாடல் மூலம் ஒருவன் தன்னை மறந்து தற்பேதம் இல்லாமல் ஒரு செயலைச் செய்யவேண்டும் எனச் சேக்கிழார் கூறுகிறார். வீரனாகத் திகழும் மனிதனாக திகழ வேண்டும் என்கிறார்.

ஆரம் கண்டிகை ஆடையும் கந்தையே

பாரம் ஈசன் பணியலகு ஒன்றிலார்

ஈர அன்பினர் யாதும் குறைவிலார்

வீரம் என்னால் விளம்பும் தகையதோ

(பெரிய புராணம்- பாடல்- 144)

என ஒரு வீரன் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதனை காட்டி நிற்கின்றார். “நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமையைஞ்சோம்” என வீரமுழக்கம் செய்கிறார் இதனூடே இணைத்து அரசியல் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் எனவும் கற்றுத்தருகின்றார்.

“அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்” எனும் சிலப்பதிகார வரிகளை நாம் இங்கே மனங்கொள்வது நன்று அதன்படியே “சேரமான் பெருமாள், ஐயடிகள் காடவர் கோன், நின்றசீர் நெடுமாறன்” போன்றோரது ஆட்சியினைச் சுட்டிக் காட்டி எமக்கு பாடம் கற்பிக்கின்றார். தர்மம் தவறாத அரசன், நெறி பிறழாத தீர்ப்பு, உண்மை, வாய்மை என தனது அரசியலில் அனைத்துப்பாடங்களையும் கற்றுத்தருகின்றார்.

மாநிலம்கா வலன்ஆவான் மன்னுயர்காக் கும்காலைத்

தான்அதனுக்கு கிடையுறு தன்னால்தன் பரிசனத்தால்

ஊனமிகு பகைத்திறத்தால் கள்வாரல் உயீர்கள் தம்மால்

ஆனபயம் ஐந்தும் தீர்த்து அறம் காப்பான் அல்லனோ

(பெரியபுராணம்-பாடல்- 121)

எனத் தான் கூற நினைத்த அனைத்தையும் சேக்கிழார் எமக்கு கூறிவிட்டார். இவ்வாறாக எண்ணற்ற நல்ல விடயப் பரப்புக்களை சேக்கிழார் எமக்கு கற்றுத்தருகிறார்.

சேக்கிழார் பெருமான் காட்டுகின்ற பெண் மகளிரும் அவர்களினூடாக எமக்குக் கற்கும் பாடமும்

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் பெரியபுராணத்திலே இருபத்து எட்டு மகளிர் பற்றி சேக்கிழார் கூறுகின்றார். நாயன்மார்களின் மனைவியாக இருபத்து ஒரு பேரும், தாயார் என்ற முறையில் நான்கு பேரும், மகள் என்ற முறையில் இரண்டு பேரும், உடன் பிறந்த சகோதரி என்கின்ற முறையில் ஒருவருமாக மொத்தம் இருபத்தெட்டு பெண்களைக் காட்டுகின்றார். இதிலே மங்கையற்கரசியார் (64) இசைஞானியினர்(71) திலகவதியார் போன்ற பெண்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை விரிவாகக்கூறி மனைவாழ்வு, ஒழுக்கம்,

அருள் ஒளி

கணவனைப் பேணல், தாய் தந்தை மதிப்பு, மனைமாட்சி, சமய ஒழுக்கலாறு, விருந்தோம்பல் கடமை, கற்பு, பக்தி, தொண்டு பெரியோரைக் கனம் பண்ணுதல் என அவர்களுடாக எமக்குப் பாடம் கற்பிக்கின்றார். எடுத்துக்காட்டாக,

‘மங்கையர்க்குத் தனியரசீ எங்கள் தெய்வம்

வளவர்திருக் குலக்கொழுந்து வளைக்கை மானீ’

(பெரியபுராணம்- பாடல்- 4194)

எனத் தொடரும் பாடல் மூலம் காட்டி நிற்கின்றார். இதனை விட எமக்கெல்லாம் திருநீலகண்டரின் மனைவியினைக் காட்டுகின்றார்.

கற்பு மனைவீ யாரும் கணவனார்க்கு ஆன வெல்லாம்

பொற்பு மெய்யு நாமல் பொருந்துவ போற்றிச் செய்ய

இற்பும் ஒழியாது அங்கண் கிருவரும் வேறு வைகீ

அற்பு புணர்ச்சி இன்மை அயலறி யாமை வாழ்ந்தார்

(பெரியபுராணம்- பாடல்- 367)

இங்கு ஒரு கணவன்- மனைவி மனம் பொருந்தி வாழவேண்டிய தன்மையினை எமக்கு சாடுகின்றார். ஒன்றுபட்ட இல்லற வாழ்வு தான் எமக்கு நிறைவான வீடுபேற்றைத் தரும் என்கின்றார். இதனை பெண்களினூடாக வலியுறுத்தி காட்டியுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும்.

இறைவனை அடைய நாம் செய்ய வேண்டிய நிலை

கற்பனை கடந்த சோதியே வடிவான எம்பெருமானது பாதார விந்தங்களைச் சரணடைந்து இனிப்பிறவியே வேண்டாம். என்பதில் யாருக்குத்தான் ஆசையில்லை ஆனால் நாம் அதனை இலகுவில் பெற்றுவிட முடிவதில்லை. அதற்கு நாம் முதலில் மனிதனாக வாழவேண்டும் பின் எமது சமயத்தினூடே ஒழுக்கலாற்றுடன் எமது கடமைகளை நிறைவேற்றுபவர்களாகவும் திகழ வேண்டும். உயிர்களிடத்தில் அன்பு பாராட்டவேண்டும். இறைவனிடத்தில் பக்தி கொள்ள வேண்டும். இறைவன் குடிகொண்டிருக்கும் அடியவரை நாம் நேசித்து அவர்களை இறைவர்களாய்ப் போற்றி பணிவிடை செய்ய வேண்டும். என சேக்கிழார் கூறுகின்றார்.

முடிவுரை

திருவருள் தன்மையுடைய மெய்யடியார்கள் வரலாற்றைக் கூறும் திருத்தொண்டர் புராணம் சோழர்கால நாட்டின் சிறப்பினையும், வளத்தினையும், பக்தியினையும், பல்வேறு சம்பவங்கள், கதைகள், சமயக்கருத்துக்கள், வாழ்வியல் சடங்குகள் என்பனவற்றையும் சமூக நலன் நோக்கிய சிந்தனைகளையும் ஜீவகாருண்ய பண்புகளையும் எமக்கு கற்பிற்பதாக அமைகின்றது.

யாவர்க்கு மாம்பிறை வர்க்கொரு பச்சிலை

யாவர்க்கு மாம்பசு வர்க்கொரு வாயுறை

யாவர்க்கு மாம்பண்ணும் போதொரு கைப்பிடி

யாவர்க்கு மாம்பிறர்க்கு இன்னுரை தானே

(திருமந்திரம் 1870)

என்ற பத்தாம் திருமுறையான திருமந்திரம் கூறும் கருத்துக்களை சேக்கிழாரும், ஈதலை உலகச் சமுதாய கொள்கையாக பின்வரும் பாடலடிகள் மூலம் வெளிக்கொணருகிறார்.

மண்ணி னிப்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும்
 அண்ண லார்அடி யார்தமை அமுதுசெய் வித்தல்
 கண்ணி னால்அவர் நல்வீழாப் பொழிவுகண்டு ஆர்தல்
 உண்மை ஆம்எனில் உலகர்முன் வருகஎன உரைப்பார்

(பெரியபுராணம்- 2990)

அடியவர்கள் பரமனைத் தொழுவதற்கு திருமுறைகளைப் பயன்படுத்தி அதனை திருக்கோயில்களிலும் தாம் தங்கியிருக்கும் இடங்களிலும் தம்மையொறுத்து பேரன்புடன் கண்ணீர் ததும்பி, நெஞ்சம் நெக்குருகி இசையால் இறைவனை அர்ச்சிப்பர். இறைவனை நாம் நெருங்குவதற்கான ஒரு கருவியாக சிவாகமங்களும் திருமுறைகளும் திகழ்கின்றன.

இத்திருமுறைகள் புலப்படுத்தும் சைவப் பாண்பாட்டுக் கூறுகளும் சமூக நல்லிணக்க சிந்தனைகளும் அளப்பரியன. இவற்றினாலே எமது சிறு வாழ்க்கைக் காலத்தினை செம்மையுடன் வழி நடத்தி செல்ல எம்மால் முடிகின்றது. அந்த வகையில் திருமுறைகளில் ஒன்றான பெரியபுராணமும் எமது வாழ்வின் சிந்தனைகளை ஒழுங்கமைப்பதுடன் எமது தமிழ் சைவ பண்பாட்டு அம்சங்களை கற்பிற்பனவாக மிளர்கிறது எனலாம்.

பக்தி

முற்பிறவியில் நாம் செய்த புண்ணிய பாவங்கள் எல்லாம் இப்பிறவியிலே நாம் அனுபவிக்கு சுகம், துக்கங்களாக வந்து பரிணமிக்கின்றன. இப்பிறப்பிற் செய்யும் நன்மை தீமைகள் இனிவரும் பிறப்பிற்கு வித்தாகி அப்போது நமது சுகாசுகங்களாகின்றன. ஆகவே நன்மை, தீமை இரண்டும் பொன்விலங்கும், இரும்புவிலங்கும்போற் பந்தித்து நிற்பனவேயாகும். ஆகவே இருவினைப் பற்றையும் ஒழித்து 'என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' எனவும் 'கூடும் அன்பினிற் கும்பிடலேயன்றி, வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்' எனவும் அருட்பெருந்தகையாளர் கட்டளையிட்டவாறு எவ்வித இன்பங்களையும் விரும்பாது சிவபிரான் திருவடி மலர்களையே சிந்தனை செய்ய வேண்டும். இச்சிந்தனை தான் பிறைவிப்பணிக்கு மருந்தாவது. முழுமுதற்கடவுளுடன் இரண்டறக் கலப்பதாகிய சிவசாயுச்சியபதவியைத் தருவது.

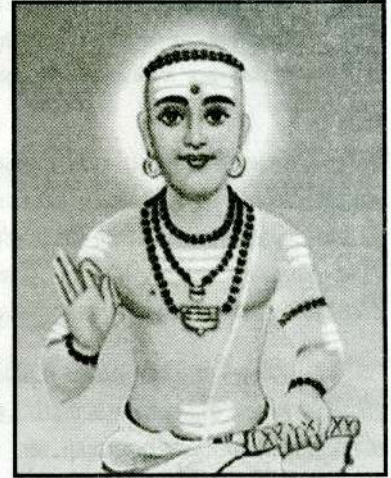
ஆகவே உள்ள நாளுள்ள மட்டும் மாயாவலையிற் சிக்கிப் பந்திக்கப்பட்டு உலகப்பற்றில் மனம் புகாமல் சிவபிரான் திருவடி மலர்களையே மெய்யன்புடன் சிந்தனை செய்யவேண்டும்.

-1915 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் வெளியான சைவசித்தாந்தம் இதழில் 'சிவத்தயானம்' என்னும் கட்டுரையில் இருந்து ஒரு பகுதி...

நரியைப் பரியாக்கித் திருவாதவூரருக்கு அருளியஈசன்..!

சீ. வெற்றவேல்

திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த ஜி. யூ. போப் அவர்கள் ஒருமுறை தனது நண்பருக்குக் கடிதம் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது, கடிதத்தில் திருவாசகத்தைப்பற்றி எழுதநேர்ந்தது. உடனே ஜி.யூ.போப்பின் உள்ளம் உருகத்தொடங்கியது. அவரது விழிகளிலிருந்து பெருக்கெடுத்த கண்ணீர்த்துளிகள் காகிதத்தில் விழுந்து எழுத்துகளை நனைத்து அழித்தன. திருவாசகத்தால் பெருக்கெடுத்த கண்ணீர்த்துளிகள் விழுந்ததால் அழிந்த எழுத்துகள் மீது மீண்டும் எழுதமனமில்லாமல் அப்படியே, கண்ணீர் தடத்துடனே அந்தக் கடிதத்தை அனுப்பிவைத்தார். ஜி.யூ.போப். இப்படியாக ஒருசெய்தி உலவுகிறது.

“திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்துக்கும் உருகார்” என்பார்கள். படிப்போர் உள்ளத்தைப் பக்திப்பெருக்கால் நெகிழ்ச்செய்யும் திருவாசகத்தை உலகுக்கு அளித்தவர் மாணிக்கவாசகப்பெருமான். பாண்டிய நாட்டில் வைகை நதிக்கரையில் அமைந்திருக்கும் திருவாதவூரில் பிறந்தார். அவர் பிறந்த ஊரின் பெயராலேயே “திருவாதவூர்” என்றே அழைக்கப்பட்டார். சிறுவயதிலேயே கல்வி, ஞானம் ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்கிய திருவாதவூரரின் புகழைக் கேள்விப்பட்ட பாண்டியமன்னன் அவருக்கு அமைச்சர் பதவி வழங்கிக் கௌரவித்தான். ஒருமுறை, தரமான, வளமான குதிரைகள் பல சோழநாட்டுத் துறைமுகங்களில் கப்பல்களில் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்ட பாண்டிய மன்னன், அமைச்சரான வாதவூரை அனுப்பி அந்தக் குதிரைகளை வாங்கிவரும்படி ஆணையிட்டான். திருவாதவூரரும் தனது பரிவாரங்களுடன் புறப்பட்டார். வாணிபம் செய்யச் சென்ற வாதவூரை தன்வசமாக்க முடிவுசெய்தார் ஈசன்.

சோழநாட்டுக்குச் செல்லும் வழியில் இருந்த திருத்தலம் திருப்பெருந்துறை. அங்கு, குருந்தமரத்தடியில் ஞானமே வடிவாய் ஒருவர் அமர்ந்திருந்தார். ஒளிபொருந்திய அவரின் திருமுகத்தைக் கண்டதும் வாதவூரருக்கு அன்பும் பக்தியும் பெருகியது. உணர்வுப் பெருக்கோடு அவரின் காலில் விழுந்து வணங்கினார். அவரின் பாதம் தொட்டதுமே, “அமர்ந்திருப்பது மனிதரல்ல, இந்த உலகின் குருவான தட்சிணாமூர்த்தியே” என்பதை உணர்ந்தார் வாதவூரர். பக்திப் பெருக கண்ணீர் சிந்தியபடி, இறைவனின் பெருங்கருணையை எண்ணிப் பாடல்களைப் பாடத்தொடங்கினார்.

அந்தப் பாடல்களைக் கேட்டபரமனே, உள்ளம் உருகி கண்ணீர் சிந்தினார். “உன் நாவிலிருந்து வெளிப்படும் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் மாணிக்கத்தை விடவும் மதிப்பு மிக்கவையாக இருக்கின்றன. இனி நீ

மாணிக்கவாசகன் என்று அழைக்கப்படுவாய்” என்று சொல்லி மறைந்தார். அந்த ஆலவாயனின் தரிசனம் கண்டபின், இந்த உலகின் இன்பங்களை வெறுத்தார் மாணிக்கவாசகர். அமைச்சருக்குரிய ஆடைகள் அனைத்தையும் துறந்து கௌபீனம் உடுத்தி, திருநீறு தரித்து துறவியாக மாறினார். சிவபக்தியில் முழுமையாய்த் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். தன்னை மறந்து, தான் வந்த பணியையும் மறந்தார். கொண்டுவந்த பொன், பொருள் அனைத்தையும் கோயில்களின் திருப்பணிகளுக்கும் அடியார்களுக்கும் செலவிட்டார்.

நாள்கள் கடந்தும் திரும்பாத மாணிக்கவாசகருக்குப் பாண்டியமன்னன் ஓலை அனுப்பினான். அப்போது தான், அவருக்குத் தான் வந்த வேலை நினைவுக்கு வந்தது. கவலையோடு இறைவனின் பாதங்களைச் சரணடைந்தார் மாணிக்கவாசகர். அப்போது, ‘ஆடிமாதம் முடிவடைவதற்குள் குதிரைகள் வந்து சேரும் என்று ஓலை அனுப்பு’ என்ற அசரீரி எழுந்தது. அவ்வாறே ஓர் ஓலை எழுதி அனுப்பிவைத்தார் மாணிக்கவாசகர். ஆனால், ஆடிமாதமாகியும் புரவிகள் எதுவும் மதுரைக்கு வரவில்லை. தான் கொடுத்தனுப்பிய செல்வங்கள் அனைத்தையும் களவாடிவிட்டாரோ என்று சந்தேகம் கொண்ட மன்னன் மாணிக்கவாசகரைச் சிறையில் அடைத்தான். அப்போதும், “எல்லாம் ஈசனின் செயல்” என்றிருந்தார் மாணிக்கவாசகர்.

தன்அடியவர்க்காகத் திருவிளையாடல் செய்யத்திருவுளம் கொண்ட சிவபெருமான், வனத்தில் இருந்த நரிகள் அனைத்தையும் பரிகளாக்கி மதுரைக்கு அனுப்பினார். வந்து சேர்ந்த குதிரைகளைக் கண்ட மன்னன் மகிழ்ச்சியில் மாணிக்கவாசகரை விடுதலைசெய்தான். ஆனால், அன்றிரவே பரிகள் நரிகளாகமாறி ஊளையிட்டன. “என்ன நடக்கிறது” என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் சினம் கொண்ட பாண்டிய மன்னன் மாணிக்கவாசகரை வைகை நதியின் சுடுமணலில் நிறுத்தி மரண தண்டனை அளிக்கக் கட்டளையிட்டான்.

அப்போது, இறைவனின் கருணை, மழையாகப்பெய்து வைகை ஆற்றில் வெள்ளம் ஏற்பட்டது. வெள்ளப் பெருக்கைக் கட்டுப்படுத்த, “வீட்டுக்கு ஒருவர் கரையை அடைக்க வரவேண்டும்” என்று ஆணையிட்டான் பாண்டிய மன்னன். அப்போது, மதுரையில் வாழ்ந்த, பிட்டுவிற்புப் பிழைக்கும் “வந்தி” என்ற மூதாட்டி தன்பங்குக்குக் கரையடைக்க ஆளில்லாமல் திண்டாடினாள். ஈசன் கூலியாள் வேடம் பூண்டுவந்து, பிட்டுக்கு மண் சுமக்க ஒப்புக்கொண்டார்.

உண்ட பிட்டுக்கு ஈடாகக் கரையடைக்கவந்த ஈசனோ, வேலையைச் செய்யாமல் படுத்துத் தூங்கினார். அதைக்கண்ட பாண்டியன் தன்கையில் வைத்திருந்த பிரம்பால் ஈசனை அடித்தான். அந்தப் பிரம்படியானது, உலகின் அனைத்து உயிர்கள் மீதும் விழுந்தது. பாண்டியனும் வலியால் துடித்தான். அப்போது பணியாளன் உருவில் இருந்த ஈசன் ஒரு கூடை மண்ணை எடுத்துச் சென்று கரையில் கொட்டினார். அப்போது வைகை ஆற்றின் வெள்ளம் வடிந்து தனது எல்லைக்குள் ஓடியது.

பின்பு மன்னனைப்பார்த்து சிரித்த சிவனார், அங்கிருந்து மாயமாக மறைந்தார். 'மாணிக்கவாசகரைக் காக்க சிவபெருமான் செய்த திருவிளையாடலே கிது' என்பதை உணர்ந்த பாண்டிய மன்னன் மீண்டும் அவரை அமைச்சர் பதவியில் நியமித்தான். ஆனால், அவரோ அதை நிராகரித்து விட்டு, சிவபெருமானின் புகழ்பாடுவதையே வேலையாகக் கொண்டு சிதம்பரம் தலத்துக்குச் சென்றார். அங்கே தங்கி இறைவனை எண்ணிப் பாடல்கள் பாடத்தொடங்கினார். தில்லையம்பதியானின் கருணையை மாணிக்கவாசகர் கண்ணீர் சிந்திப்பாட, வேதியர் ஒருவர் ஓலையில் எழுதினார். பாடல்கள் அனைத்தையும் எழுதி முடித்த நிலையில், அந்த வேதியர், 'தீருவாதவூரன் கூற திருச்சீற்றம்பலமுடையான் எழுதியது' என்று எழுதி ஓலைகளைக் கீழ்வைத்து மறைந்தார்.

"தெய்வம் மனிதனுக்குக் கூறியது கீதை, மனிதன் மனிதனுக்குக் கூறியது திருக்குறள், மனிதன் தெய்வத்திடம் கூறியது திருவாசகம்"

எனும் பழந்தமிழ் வாக்கியமே மாணிக்கவாசகர் மற்றும் அவர் இயற்றிய திருவாசகத்தின் பெருமையை உணர்த்தும். இறைவனுக்கு அடிமையாக இருந்து தொண்டாற்றினால், இறைவனே நேரில் வந்து அருள்வான் என்பதை உலகமக்களுக்கு உணர்த்துவது மாணிக்கவாசகரின் வரலாறு.

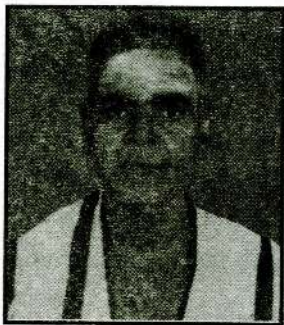
பன்னிரு திருமுறைகளில் மாணிக்கவாசகர் பாடி அருளிய திருவாசகமும் திருக்கோவையும் 8-ம் திருமுறைகளாக விளங்குகின்றன. 32 ஆண்டுக் காலமே வாழ்ந்த மாணிக்கவாசகர், மக்கள் அனைவரும் காணும் வகையில் ஆனிமாத மகம் நட்சத்திரத்தில் சிதம்பரதலத்தில் இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்தார். இந்தநாளில் அனைத்து சிவதலங்களிலும் மாணிக்கவாசகரின் குருபூஜை சிறப்பாக நடைபெறும்.

புஷ்ப விசேடம்

கோங்கம் பூவில் சரஸ்வதியும் அலரிப் பூவில் பிரமாவும், வன்னியில் அக்கினியும் நந்தியாவர்த்தையில் நந்தியும் புன்னையில் வாயுவும், எருக்கில் சூரியனும், சண்பகப்பூவில் சுப்பிரமணியரும், வில்வத்தில் இலக்குமியும், கொக்கிறகம் பூவில் விஷ்ணுவும், மாவிலிங்கையில் வருணனும், மகிழில் சரஸ்வதியும், வாகையில் நிருதியும், சாதிப்பூவில் ஈசானனும், செங்கமுநீரில் சூரியனும், குமுதம்பூவில் சந்திரனும், மந்தாரையில் இந்திரனும், மதுமத்தையில் குபேரனும், நாயுருவியில் இயமனும், தாமரைப்பூவில் சிவபெருமானும், அறுகில் விநாயகரும், நீலோற்பலத்திலும் ஏனைய வாசனைப் புஷ்பங்களிலும் உமாதேவியாரும் அதிதேவதைகளாய் இருப்பார்கள்.

அச்சுவேல சிவஸ்ரீ ச. குமாரசாமி குருக்கள்
இயற்றிய மகோற்சவ விளக்கம் என்னும் நூலில் இருந்து...

பண்டிதர் பொ.தி. பொன்னம்பலவாணர் அவர்கள்

பொன்னாலை தியாகராசா காமாட்சி தம்பதியினருக்கு 16.10.1945 இல் பொன்னம்பலவாணர் அவர்கள் பிறந்தார். இவர் தனது கல்வியை பொன்னாலை வரதராசப்பொருமான் வித்தியாலயம், யாழ் வைத்தீசுவரா வித்தியாலயம், சுழிபுரம் விக்ரோரியா கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளில் கற்றுக்கொண்டார். தமிழ்மொழிமீதிருந்த ஆர்வம் காரணமாக யாழ் நாவலர் வித்தியாசாலையிலும், யாழ் வைத்தீசுவரா வித்தியாலயத்திரும் பண்டித வகுப்புக்களுக்குத் தோற்றி பண்டிதரானார். நல்லூர் கணபதீஸ்வரர் குருகுலத்தில் சமஸ்கிருத பிரவேச பண்டிதர் வகுப்பில் கற்று சமஸ்கிருதத்தில் தேர்ச்சி பெற்றார். யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் வச்சிரவேலு முதலியாரின் சிவஞானபோத சிற்றுரை வகுப்பிலும் கலந்து சிவஞானபோதத்தைக் கற்றுக் கொண்டார்.

யாழ் இந்துக்கல்லூரியில் தற்புருஷதேசிகர் மெய்கண்டராதீன ஞானப்பிரகாச சுவாமிகளின் சிவஞானசித்தியார் வகுப்பிலும், சைவபரிபாலன சபையினரால் நடாத்தப்பட்ட வித்துவான் கார்த்திகேசுவின் சித்தியார் வகுப்பிலும் கலந்து தனது தமிழறிவை மென்மேலும் வளர்த்துக் கொண்டார்.

இவரது ஆசிரியப்பணி நல்லூர் கணபதீஸ்வர குருகுலத்திலும், யாழ் ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலும் ஈழநாடு, முரசொலி ஆகிய பத்திரிகைகளில் உதவி ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். யாழ் ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் பரீட்சைக் காரியதரிசியாகவும் கடமையாற்றினார்.

இவரால் ஆக்கப்பட்ட உரை நூல்கள்

1. புட்பவிதியுரை
2. காசிகாண்ட வசனம்
3. திருவாதவூரடிகள் புராணம் சிந்தனம்
4. பிள்ளையார் கதை விளக்கம்
5. பொன்னாலை அனந்தசயனப்பொருமாள் கும்பாபிஷேக மலர்

சிறந்த உரையாசிரியாக விளங்கும் இவர் தேவார முதலிகள் எனப் போற்றப்படும் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகியோரின் திருப்பதிகங்களுக்குச் சிறந்த விளக்கவுரைகள் எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கவொன்றாகும். மேலும் ஈழநாடு பத்திரிகையில் வெள்ளிச் சிந்தனைக் கட்டுரைகள், நூல் விமர்சனங்கள், மலர்க்கட்டுரைகள், அணிந்துரைகள் என்பனவும் இவரது ஆக்கங்களாகும். சமயச் சொற்பொழிவுகளையும், புராணபடன உரை சொல்வதையும் தனது பணியாக மேற்கொண்டுள்ளார்.

இவர் பெற்ற கௌரவங்கள்

1. யாழ் இந்து சமயப் பேரவையினால்- “சீவகலாபுஷணம்” பட்டம்.

அருள் ஓளி

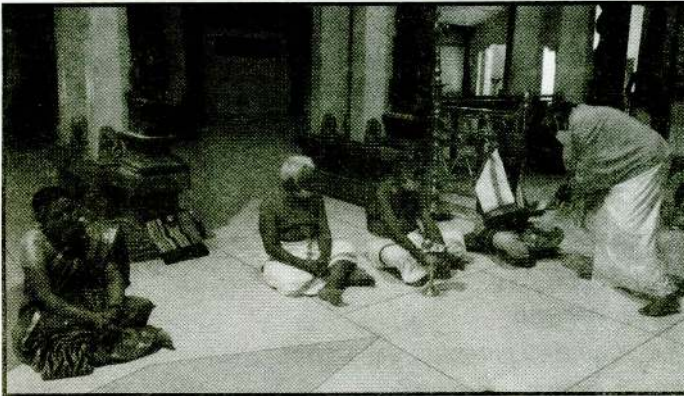
2. நல்லை ஆதினத்தால்- “பெளராணிகவித்தகர்” பட்டம்.
3. சுழிபுரம் நன்னெறிக்கழகத்தால்- “சீந்தாமணி” பட்டம்.
4. யாழ் இந்து சமயப் பேரவையினால்- “திருவாசகமணி” பட்டம்.

தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவராயும், உரையாசிரியராகவும், விளங்கும் பண்டிதர் பொன்னம்பலவாணர் அவர்கள் சைவசித்தாந்த துறையில் நிறைந்த புலமை பெற்றவர்.

இவரின் துறை சார்ந்த புலமையை கௌரவிக்கும் முகமாக 2017-01-07 இல் தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தால் நடாத்தப்பட்ட சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் பிறந்தநாள் அறக்கொடை விழாவின் ‘சுவத்தமிழ்’ விருது வழங்கப்பட்டது.

அண்மையில் நடந்த விபத்தின் மூலம் ஆற்றல் நிறைந்த பெரியாரை இம்மண் இழந்துள்ளது. அன்னாரின் ஆத்மா இறையடியில் நித்திய பேரானந்தப் பெரு வாழ்வு பெறப் பிராத்திக்கின்றோம்

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் நடைபெற்ற கந்தபுராண படன முற்றோதல்

ஆனி உத்தரம்

செ. றஜீதா,
தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்.

புத பகவானுக்குரிய மிதுன ராசியில் சூரிய பகவான் பிரவேசிக்கும் மாதம் ஆனி மாதமாகும். ஆனி மாதம் என்றாலே சைவர்களுக்கு முதலில் நினைவுக்கு வருவது ஆனி உத்தர விரதம். சைவப் பெருமக்களுக்கெல்லாம் மூலப்பரம்பொருளாக இருந்து இந்த உலகையும் மக்களையும் காத்து வருகின்ற சிவனுக்குகந்த நாட்களில் ஒன்றாக ஆனி உத்தரம் கொண்டாடப்படுகின்றது.

ஆனித் திருமஞ்சனம் ஆனி மாத உத்தர நட்சத்திர தினத்தன்று செய்யப் படுகின்றது. ஆனித் திருமஞ்சனம் என்பது மானிடர்களின் ஒரு ஆண்டானது தேவமானத்தில் (அளவில்) ஒரு நாளாகக் கொள்ளப்படும். அந்த ஒரு நாளில் அதிகாலைப் பொழுது, காலைப் பொழுது, மகாசந்தி, உச்சி காலம், சாயரக்கை, அர்த்தஜாமம். இந்த காலங்களே ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானுக்கு வருடத்தில் ஆறு அபிஷேக திருநாட்களாக அமைந்துள்ளது என்று சிவாகமங்களில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. ஆனிமாத உத்தரநட்சத்திரத்தில் நடைபெறும் அபிஷேகத்தை 'ஆனித் திருமஞ்சனம்' என்று அழைப்பர். அபிஷேகம் மற்றும் திருமஞ்சனம் பொதுவாக ஒரு பொருளைத் தந்தாலும் ஆனி திருமஞ்சனம் (மகா அபிஷேகம்) என்பது விஷேசமாக 1008, 108, 25 கலசங்களைக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்வதாகும்.

சீத்திரையீ லோணமுதற் சீரானீ யுத்திரமாஞ்

சத்துதனு வாதிரையுன் சார்வாகும் - பத்திவளர்

மாசியர் கன்னீ மருவு சதுர்த்தசிமன்

நீசரயீ ஷேகதீன மாம்'

-சிவஷேத்திர யாத்திரை விளக்கம்

இந்த வகையில் தேவர்களின் வைகறைக்குச் சமமானது மார்கழி மாத ஆருத்திரா தரிசனத்தன்று நடைபெறும் அபிஷேகமாகும். மாசி மாதப் பூர்வ பட்சச் சதுர்த்தசி திதியில் வரும் அபிஷேகம் காலை அபிஷேகமாகவும், சித்திரை மாதத் திருவோண நட்சத்திரத்தில் வரும் அபிஷேகம் உச்சிக்கால அபிஷேகமாகவும், ஆனி மாத உத்தர நட்சத்திரத்தில் வரும் அபிஷேகம் மாலைக்கால அபிஷேகமாகவும், ஆவணி மாதப் பூர்வபட்சச் சதுர்த்தசி திதியில் வரும் அபிஷேகம் இரவு அபிஷேகமாகவும், புரட்டாதி மாதப் பூர்வ பட்சச் சதுர்த்தசி திதியில் வரும் அபிஷேகம் அர்த்த ஜாம அபிஷேகமாகவும் அதாவது அமாவாசைக்குப் பின்வரும் 14ம் நாளிலும் அபிஷேகம் நடைபெறும்.

மார்கழி திருவாதிரை ஏன் தரிசனம் என்றால் அது ஒன்றே விரதமாக ஆகமங்களில் அருளப்பட்டுள்ளது. அன்றைய தினம் விரதம் இருந்து சுவாமியை தரிசனம் செய்வோம். ஆதலால் மார்கழி திருவாதிரை மட்டும் தரிசனம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மார்கழித் திருவாதிரை, ஆனி உத்தரம் ஆகிய காலங்களில் சிதம்பரத்தில் பத்து நாட்கள் மகோற்சவம் நடைபெறும். ஆனி உத்தரத்துக்கு முதல்நாள் இரதோற்சவம். சிவகாமி அம்பாள் சமேத ஆனந்த நடராசர் சிற்சபையை விட்டுஎழுந்தருளித் தேரில் உலா வந்து பின் ஆயிரங்கால் மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளுவார். இரவு விஷேட அபிஷேகம் நடைபெறும். உதயத்தில் தரிசனமும்

நடைபெற்ற பின்னர் நடராசப்பெருமான் சிற்சபைக்கு எழுந்தருளுவார். இதே போல மார்கழித் திருவாதிரைக்கு முதல் நாளும் தேர் உற்சவம் நடைபெற்றுப்பின் மறுநாள் அபிஷேகம் நடைபெற்று நடராசப்பெருமான் எழுந்தருளும் காட்சி நடைபெறும்.

நடராசப்பெருமானின் தரிசனத்தால் விளையும் ஆனந்தம் பற்றி கருத்தை மிகவும் தெளிவாக திருமூலர் திருமந்திரம் எனும் நூலில் சிறப்பாக குறிப்பிடுகின்றார். அந்தவகையில் பின்வருமாறு.

‘புளிக்கண்டவர்க்குப் புனலுறுமாப்போற்
கனிக்குந் திருக்கூத்துக்கண்டவர்க்கு எல்லாந்
கூளிக்குந் கண்ணீருடன் சோரு நெஞ்சத்திருள்
ஒளிக்கும் ஆனந்த அமுது ஊறும் உள்ளத்தே’ - திருமந்திரம்

இதன் பொருள் புளியைக்கண்டவர்க்கு வாயில் நீர் ஊறுவதுபோல திருக்கூத்துக்கண்டவர்க்கு இதயம் கனியும் கண்ணீர் துளிக்கும் உடல் சோரும் நெஞ்சத்தில் உள்ள இருள் அஞ்ஞானம் ஒளிக்கும் உள்ளத்தில் ஆனந்த அமுது ஊறும்.

சிவபெருமான் மெய்ஞ்ஞானப் பேரொளி வடிவமாகத் தோன்றி முயலகனின் முதுகில் வலது திருவடியை ஊன்றி இடது திருவடியைத் தூக்கி பத்து திருக்கரங்களில் வலது பாகத்தில் சூலம் உடுக்கை, அம்பு, வாள், வாள், மழு என்பனவும், இடது பாகத்தில் பாம்பு, அக்கினி, வில், கேடகம் என்பனவற்றைத் தாங்கி திருநீல கண்டத்துடன், சங்க குண்டலம் பூண்டு, செஞ்சடையுடைய சிவந்த மேனியில் திருநீறு பூசி, சிவகணங்கள் மொந்தை, தண்ணுமை முழக்க, திருநந்திதேவர் மத்தளம் கொட்ட, திருமால் இடக்கை இசைக்க கலைமகள் சுருதி கூட்ட, தும்புரு, நாரதர் பாட்டுப் பாட, நான்முகன் யாழ் தடவி சாமகீதம் இசைக்க, தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிய உமாதேவியார் ஒதுங்கி நிற்க இறைவன் திருநடனம் ஆடிய காட்சியையே யாம் இத்தினத்தில் தரிசிக்கின்றோம்.

சிதம்பரத்திலே ஆனி உத்தர விழா மிகவும் சிறப்பாக நடந்து வருவது போலவே இலங்கையிலே திருக்கேதீஸ்வரம், ஈழத்துச் சிதம்பரம், திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகிய ஆலயங்களில் மட்டுமல்லாது ஏனைய ஆலயங்களிலும் ஆனி உத்தர விழா மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

இந்த தினத்தில் அதிகாலையிலேயே எழுந்து குளித்து முடித்து விட்டு அருகிலுள்ள சிவாலயங்களுக்கு சென்று, சிவனுக்கு அபிஷேகம் அர்ச்சனை செய்து வழிபடுவதால் உடற்பிணிகள் நீங்கும். வாழ்வில் இருக்கின்ற கஷ்ட நிலை குறையும். உத்திரம் நட்சத்திரம் என்பது சூரிய பகவானுக்குரிய நட்சத்திரமாகும். ஜாதகத்தில் சூரிய கிரகத்தால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற தோஷங்களின் பாதிப்புகளைக் குறைத்து நன்மைகளை அதிகரிக்கச் செய்யும். மற்றும் மாலையில் முருகப்பெருமானுக்கு மலர் மாலைகள் சாற்றி, தீபங்கள் ஏற்றி வழிபாடு செய்வதால் செவ்வாய் கிரக தோஷங்களால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் நீங்கி, கன்னியர்களுக்கு திருமணம் கைகூடும், ஆடவர்களுக்கு மனதில் தைரியமும் உடல் பலமும் கூடும், புத்திர பாக்கியம், வீடு நிலம் போன்ற சொத்துகள் அமைப்பு போன்றவை கிடைக்கப் பெறுவார்கள்.

இத் தினத்தில் நாம் இறைசிந்தனையுடன் இவ் விரதத்தை கடைப்பிடித்து நடராஜப் பெருமான் திருவருளைப் பெறுவோமாக.

ஓட்டைக் குடமும் நெய்க் குடமும்

அமரர் வ. குகசர்மா

ஒரு புண்ணிய தீர்த்தம் எனப் பெரியோர்களாற் சுட்டப்பட்ட ஆறு ஒன்று. ஒரு நாள் அதில் பலபேர் குளிக்கின்றார்கள். அவர்களுட் சிலர் இறைவன் நாமத்தை கூறி மனதில் தியானித்து வணங்கி நீராடுகிறார்கள். வேறு பலர் வேடிக்கைப் பேச்சுக்கள் பேசிக்கொண்டும், விளையாடிக்கொண்டும் நீராடுகிறார்கள். அவர்கள் மனதில் இறைவன் சிந்தனையே இல்லை. அன்று தீர்த்தமாடுவதற்குரிய புண்ணிய தினம். அங்கு நீராடியவர்களுள் ஒரு சிவனடியாரும் இருந்தார். அவர் மக்களின் மனநிலையைப் பார்த்து வருத்தங்கொண்டார். அப்போது அவர் மற்றொரு காட்சியையும் கண்டார்.

பலபேர் அந்தத் தீர்த்த நீரை விட்டுக்குக் கொண்டுசெல்ல விரும்பினார்கள். குடங்களிலே நீரை அள்ளிக் கரையிலே கொண்டு போய் மூடிவைத்தார்கள். அவர்களில் ஒரு புத்திகுறைந்தவனும் இருந்தான். தன்கையில் அகப்பட்ட ஒரு குடத்தை எடுத்துச் சென்று நீரை அள்ளிச் கரையில் கொண்டு சென்று மற்றவர்களைப் போல் ஒரு பக்கத்தில் வைத்து மூடினான். போகும் போது எல்லாரும் நீர்நிறைந்த குடத்தை எடுத்துச் சென்றார்கள். அந்த மந்தபுத்தியுடையவனால் அவ்வாறு எடுத்துச் செல்ல முடியவில்லை. ஏனென்றால் அது ஓட்டைக்குடம். நீர் முழுவதும் ஒழுகிப்போய் விட்டது. நல்ல உவமையைக் கண்டுகொண்டார் அந்தச் சிவனடியார். அவர் தான் நாவுக்கரசர். மனதில் இறைவன் சிந்தனை என்றால் என்ன? நல்லறிவு என்றால் என்ன? நில்லாத உள்ளம் ஓட்டைக் குடத்திற்குச் சமமானது. பவணந்தி முனிவரும் கல்வி அறிவு நில்லாத உள்ளத்தை “இல்லிக்குடம்” என்று கூறினார். நாவுக்கரசரின் இந்தச் சிந்தனை உலகெலாம் உய்ய தேவாரப் பாடலாயிற்று.

‘கோடி தீர்த்தம் கலந்து குளித்தவை
ஆடி னாலும் அரணுக் கன்பல்லையேல்
ஓடும் நீர்னை ஓட்டைக் குடத்தட்டி
மூடி வைத்திட்ட முர்க்கரோ டொக்குமே’

இந்தத் தேகம் எப்போதாயினும் உடைந்துபோகும் குடந்தான். ஆனால் அதனில் எத்தனையோ இன்ப துன்பங்கள், பொருள் முதலிய வசதிகள் எல்லாம் படைத்து இன்பமாய் வாழ்கிறார்கள். திடீரென நோய் வந்துவிடுகிறது. ஒரு நோயா பலவித நோய்கள்.

இந்த நிலையை ஒரு அடியார் பார்த்தார். அவர் ஒரு வைணவ அடியார். அவரின் சிந்தனை பின்வருமாறு ஓடுகிறது. “இந்த உடம்பு இன்பமாகிய நெய் நிறையப்பெற்ற ஒரு குடம் என உலகினர் கருதுகின்றனர். உடம்போடு தோன்றுவது நோய் என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. எங்கே நெய், தேன் போன்ற இனிப்பு பண்டங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கே எறும்புக்கள் தேடிச்செல்லும். எறும்புகள் நெய்குடத்தைச் சென்று தாக்காமல் ஏதேனும் மருந்து முதலியவற்றால் காவல் செய்யவேண்டும்.

இந்தக் காலத்தில் பலவித எறும்புகளையும் கொல்ல எத்தனையோ கிருமிநாசினிகளைப் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். பல நூற்றாண்டுகட்டு முன்னர் பெரியாழ்வார் என்னும் அந்த வைணவ அடியார் உடம்பாகிய நெய்குடத்தில் மொய்க்கும் எறும்பாகிய நோய்களைத் தூரத்தும் கிருமிநாசினியைக் கண்டுபிடித்து விட்டார். இறைவனைச் சிந்தையுள் வைத்தலே அந்த மருந்து.

“விட்டுணுமூர்த்தி பாம்பாகிய பாயோடும் வந்து என் உள்ளத்தில் குடிபுகுந்து விட்டார். எனக்குக் காவல் கிடைத்து விட்டது. நோய்களாகிய எறும்புகளே வந்த வழியே போய் விடுங்கள்” என நோய்களைப் பார்த்துக் கூறிகிறார். நாவுக்கரசர் பெரியாழ்வார் ஆகிய இரு அடியார்களிடத்தும் இறைவனைச் சிந்தையுள் வைத்து வணங்கவேண்டும் என்னும் உயரிய இலட்சியத்தைப் பார்க்கிறோம். நாம் பின்பற்ற வேண்டிய இலட்சியமும் அதுதானே.

‘நெய்க் குடத்தைப் பற்றியேறும் எறும்புகள் போல் நிரத்தெங்கும் கைக்கொண்டு நிற்கின்ற நோய்கள் காலம்பெற வ்யயப் போமீன் மெய்கொண்டு வந்து புகுந்து வேதப் பிரானார் கிடந்தார் பைக்கொண்ட பாம்பனை யோடும் பட்டன்றே பட்டினம் காப்பே’

(நன்றி: ஞானத்தமிழ்)

நமஸ்காரம்

ஆண்களுக்கு பொதுவாக அட்டாங்க நமஸ்காரமும் பெண்களுக்கு பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் சொல்லப்பட்டிருப்பினும் ஆண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் செய்யலாம். இதற்கு பிரமாணம் தெய்வச்சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய பெரியபுராணம்- திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணத்தில் உள்ள 666வது பாடல்.

அங்கம் எட்டினும் ஐந்தினும்
 அளவீன்ற வணங்கிப்
 பொங்கு காதலின் மெய்மயிர்
 புளகமும் பொழியும்
 செங்கண் நீர்தரும் அருவியுந்
 திகழ்திரு மேனி
 எங்கு மாகீநின் நேத்தினார்
 புகலியர் கிறைவர்

எட்டு உறுப்புகளாலும், ஐந்து உறுப்புகளாலும் அளவுபடாத வணக்கங்கள் செய்து, உள்ளத்தில் நிறைவு பொங்கி எழும் அன்பின் மிகுதியால் உடலில் மயிர்க்குச்செறிதலும், சிவந்த கண்கள் பொழிகின்ற நீர் அருவிபோன்று பெருகுதலும், திருநீற்றின் ஒளி விளங்கும் திருமேனி முழுவதும் பொருந்துமாறு நின்று, சீகாழித் தலைவர் வணங்கிப் போற்றினார்.

பொழிப்புரை: முனைவர் கு. சூரியமூர்த்தி.

செஞ்சொற் செல்வரின் மணிவிழா மலர் வெளியீடு

திருமகள் அழகுக்கம், சன்னாகம், தொ. பே.: 021 224 4510

நமினாதீவு நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தானம்